

G. Kirkilas: pasus reikia keisti skubiai

Vilnius, vasario 6 d. (BNS) — Norint, kad lietuviai galėtų į Jungtines Amerikos Valstijas (JAV) keliauti be vizų, pirmiausia reikia kuo greičiau pakeisti lietuviškus pasus, kurie šiuo metu nėra pakankamai apsaugoti, teigia premjeras Gediminas Kirkilas.

Anot jo, nauji pasai turėtų būti pradėti spausdinti per tris mėnesius.

„Anksčiau pagaminti pasai ir jų kokybė ne visiškai atitinka tarptautinius standartus, daug yra padirbtų pasų ir būtent ši informacija labiausiai neramina JAV valdžią. Todėl mūsų reikalas — pagerinti pasų kokybę. Vidaus reikalų ministerijoje šiuo klausimu vyksta pasitarimai ir bus priimti sprendimai“, — Lietuvos radijui pareiškė premjeras.

Anot G. Kirkilo, pagal įstatymus nauji ir patikimi pasai turėtų būti pradėti spausdinti kuo greičiau: „Manau, kad reikia tilpti į tris mėnesius, galbūt net ir anksčiau“, — sakė premjeras.

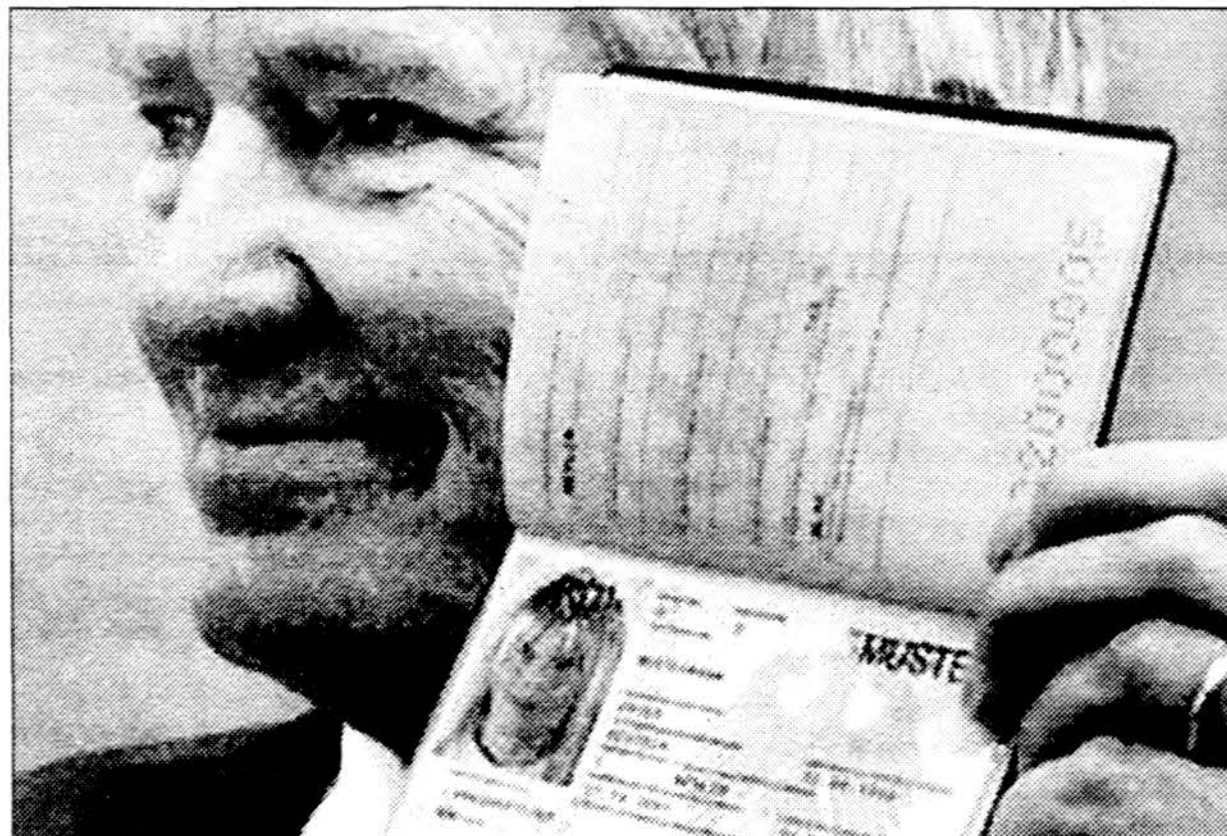
Šalims, siekiančioms bevizio režimo, JAV kelia reikalavimą turėti biometrinius pasus.

Pirmadienį Užsienio reikalų ministerija informavo premjerą, kaip Lietuva galėtų dalyvauti JAV vizų atsisakymo programoje, kur ilgainiui galbūt leistų pereiti prie bevizio režimo.

„Svarbiausia šioje programoje — mūsų pasų kokybė“, — sakė G. Kirkilas.

Pasak jo, siekiant atrinkti patikimą, pasų spausdinimo patirties turinčią bendrovę, turės būti paskelbtas konkursas.

Iš Vokietijos bendrovės „Bundesdruckerei“ Lietuva beveik už 8 mln.

Pristatomas Vokietijos biometrinis pasas.

litų perka pasų su veido atvaizdo biometriniais duomenimis išrašymo sistemą, kuri bus naudojama pasų tikrinimui. Tikimasi, kad 2008 metais Lietuvoje į elektroninius pasus bus

integruojami ir dviejų pirštų atspaudų biometriniai duomenys.

Lietuva tokius dokumentus privalo išduoti įgyvendindama Europos Sąjungos reglamentą.

Bažnyčių uždarymas — visų problema

Prel. Edmundas Putrimas

Išėjimas lietuviams didėjanti rūpestį kelia įvairioms lietuviškoms parapijoms gresiantis uždarymas. Tai yra labai skaudus reiškinys už Lietuvos ribų gyvenantiems lietuviams dvasine prasme — ne tik religinėje, bet ir kultūrinėje plotmėje, nes dažniausiai parapija yra Mišių sava kalba lankymo ir religinio gyvenimo, bendravimo, įvairių progų, meninių ir tautinių renginių centras.

Problema tampa dar jautresnė, nes su parapijų praradimu siejasi tautinių istorijos, tradicijų netektis. Pats procesas sukelia daugybę jausmų. Šiuo metu yra iškeliama daug nuomonių ir diskusijų dėl mūsų parapijų likimo. Dauguma iš jų teigiamai išreiškia susirūpinimą ir rūpesčius su konkrečiais pasiūlymais.

Jau ne pirmą kartą, ypač JAV, įvairių vyskupijų nutarta uždaryti kai kurias parapijas. Savo laiku Čikagos arkivyskupijoje buvo net 13 lietuviškų parapijų. Kaip primena ilgametis bendruomenės veikėjas A. Gečys, Philadelphijos Šv. Andriejaus parapija išsisaugojo nuo uždarymo prieš maždaug 15 metų. Tam padėjo judaus parapijos komiteto sudarymas, pokalbiai su arkivyskupijos vadovais, bet ypač lietuvių matomumas Philadelphijos arkivyskupijos veikloje — gausus ir aktyvus jų dalyvavimas Mišiose

Nukelta į 6 psl.

Turkijoje nusižudė mergina iš Lietuvos

Vilnius, vasario 6 d. (ELTA) — Antradienį Istanbul mieste nusižudė pagal Socrates—Erasmus mainų programą studijuoti išvykusi mergina. Lietuvos ambasados Turkijoje atašė konsuliniais ir kultūros klausimais Daliya Ignatavičiūtė teigė, jog kol kas Lietuvos ambasada Turkijoje negavo jokių pranešimų iš oficialių Turkijos institucijų apie šioje šalyje nusižudžiusią lietuvaitę.

Lietuvos ambasada Turkijoje aiškinasi merginos tapatybę bei žūties aplinkybes. Tačiau tai, pasak D. Ignatavičiūtės, gali užtrukti, kadangi Turkijos pareigūnai nėra linkę opera-

tyti bendradarbiauti su užsienio ambasadomis, o ypač savižudybės ar žmogžudystės atvejais.

Vilniaus universiteto Tarptautinių ryšių skyriaus Socrates—Erasmus institucinė koordinatorė Milda Girdzijauskaitė patvirtino žinantį faktą, jog nusižudė į vieną iš Istanbul universitetų studijuoti išvykusi Vilniaus universiteto ketvirtosios odontologijos specialybės studentė.

Tikslios įvykio aplinkybės kol kas nežinomos. Jas Vilniaus universiteto tarptautinių ryšių skyrius aiškinasi kartu su Lietuvos ambasados Turkijoje darbuotojais.

Studentai mušasi dėl A. Brazausko

Vilnius, vasario 6 d. (ELTA) — Iš aktyvios politinės arenos nužengęs prezidentas Algirdas Brazauskas kaip ir anksčiau neturi laiko. Dienraštis „Vakaro žinios“ domėjosi, ką veikia žinomiausias šalies pensininkas.

— Gal atitolus nuo aktyvios ilgametės politinės veiklos mėgaujates pasyviu šeimyniniu poilsiu? Nebereikia kas rytą prisistatyti į tarnybą, galima ilgiau pamiegoti ir skirti laiko sau bei artimiesiems.

— Nepadaugėjo to laisvo laiko, ypač dabar. Kasdien būnu tarp žmonių, važinėju po rajonus, po miestus.

Nukelta į 6 psl.

Algirdas Brazauskas

Elton nuotr.

Šiame numeryje:

- Skautybės kelias.
- Taip ar ne?
- Vilniaus valdžios svilėsiai.
- Skruzdėlynas.
- Kas vyksta Lietuvos mokyklose.
- „Jaučiu, kad galiu daugiau pasišvęsti“.
- Mūsų virtuvė.
- Gėris gimdo gėrį.
- Šventinis vakaras Lemonte.
- Naujas „Lithuanian Heritage“ numeris.

Valiutų santykis

1 USD — 2.74 LT
1 EUR — 3.45 LT

UŽSIENIO LIETUVIŲ DIENRAŠTIS

4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629

TEL.: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • WWW.DRAUGAS.ORG

*****ORIGIN MIXED ADC 604
S54 P7 GRATIS 020107
THE LIBRARY OF CONGRESS
EUROPEAN READING ROOM
SERIALS DIVISION
WASHINGTON DC 20540-4830

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 02-06-07

PERIODICALS

SKAUTYBĖS KELIAS

Redaktorė j.v.s. Irena Regienė

Medžiagą siųsti: Aušra Jasaitytė-Petry
8830 Magnolia Court
Orland Park, IL 60462

Tel. 708-349-8432 El. paštas: ausra67@sbcglobal.net

Rako takeliai – sveikiname jus!

Rako stovyklavietėje seniai nutilo jaunatviškas juokas, komandos ir dainos, kirvių ir plaktukų kaukšėjimas bei visoks, žodžiais nenusakomas šurmuly, kokį tik stovyklaujantis jaunimas gali sukurti. Dabar ten – nė ženklo sodrios žalumos, o buvę liepos karščiai, vertę nuo kaktų žliaugiantį prakaitą braukti, – tik nuotraukose. Dabar ten stūgauja šiaurės vėjai, viešpatauja balta ramuma. O, rodos, dar taip neseniai čia buvo suvažiuavę būriai stovyklautojų: mažų ir subrendusių, prityrusių ir dar besiruošiančių „patyrimo daugel gauti“. Ne vieną jų čia atvedė nepamiršami prisiminimai, čia per metų eilę buvo išeitas visas „skautavimo universitetas“, daug patirta, išmokta, užsigrūdinta.

2006-ji – sukakčių metai: Rako stovyklavietei (nuo pirmosios čia vykusios stovyklos – „Žaliakalnis“) – 50 metų, nuo išeivijoje atkurtos LSS – 60 metų ir 40 metų nuo pastatytos „Kernavės“ tunto valgyklos – pastogės pašventinimo, apie kurį byloja čia stovintis koplytstulpis (v.s. Vandos Aleknienės kūrinys).

Šios sukaktys ir paskatino keturias artimas drauges, vyr. skautes kernavietes (penktoji negalėjo kartu dalyvauti), suskristi į Raką dar ir savo amžiaus sukaktį prisiminti: joms taip pat sukako po 50 metų. Tai vyr. skautės: Ramunė Martytė – Franitza, Algė Bukaveckaitė – Juodgudienė, Guoda Jelionytė – Mohsini, Milda Petkutė – Roszkiewicz ir Nora Burbaitė – Trelsson (negalėjo atvykti). Jų draugystė prasidėjo nuo paukštyčių laikų, sustiprėjo jau joms esant vyr. skautėmis, kai su didžiulėmis kuprinėmis ant pečių skrido į Bostoną, į „Gintaro“ vadovų mokyklą. Nuo to laiko jos beveik kasmet pas vieną ar pas kitą suvažiuoja pabendrauti. Tačiau šiemet susitikimo vieta buvo Rako miškuose.

Ypatingas buvo šis susitikimas, sukėlęs tiek jaunystės prisiminimų,

vėl minant stovyklos kelelius po gerų 30 metų. Besiklausant jų išpūdžių, buvo įdomu iki gaudumo! Ir tai todėl, kad, taip jaunystėje išgyventa, lietuviška skautybė liko teigiama ir nepamirštama jų gyvenimo atkarpa. Čia su pagarba reikia minėti visus skautų – skaučių vadovus, rodžiusius kryptį „šiuo keliu eik!“

Jos pasakojo apie savo pasiekimus moksle ir karjere, apie sukurtas šeimas. Elektroniniu paštu smulkiai pasakojo savo išpūdžius, negalėjusiai dalyvauti sėsei Norai, gyvenančiai Arizonoje.

Aną liepos savaitgalį jos bent trumpam vėl tapo vyr. skautėmis, uniformuotos ir su sesės Ramutės pagaminta gairele, žygiavo stovyklos parade, o stovyklos vadovybei, garsiai sušuko savo „Jaunų bobų“ skilties šūkį:

„Buvom sesės kernavietės,
Likom draugės amžinai.

Švenčiam kartu čia garbingą

amžių –

Rakas ir mes dar atrodom

gerai ...

Ar ne?“

Net šios sentimentalios kelionės proga buvo ir apdovanotos: stovyklos viršininkė sesė Dana Mikužienė kiekvienai įteikė po meškiuką, ryšintį mėlyną kaklaraščiu. Na, o kur daugybė malonių prisiminimų, šmaikščių palyginimų – viskas net į didžiausią kuprinę netilptų!

Sesė Ramunė – pareiginga skiltininkė, rūpinosi pionierijos reikalais, patikrino visų mazgų rišimo žinias, rikiavo kaip kadaise.

Sesė Milda Petkutė atliko bankininkės pareigas: rinko sąskaitas, prižiūrėjo skilties išdą.

Sesė Algė Bukaveckaitė, pasakojo apie pasikeitimus dabartinėje skautybės veikloje, apie prityrusius skautus ir skaites, ryšinius vyšnių spalvos kaklaraščius (to anuomet nebuvo). **Nukelta į 5 psl.**

Ketrios buvusios kernavietės vyr. skautės, atvykusios į 2006 m. stovyklą – „Rakas 50“, atšvęsti stovyklos ir savo 50 metų amžiaus sukaktį. Iš kairės – Guoda Jelionytė, Algė Bukaveckaitė, Ramunė Martytė ir Milda Petkutė. Dešinėje – taip pat kernavietė vyr. sk. Laura Daugvilaitė.

v.s. Vandos Aleknienės nuotr.

AŲA GRAŽINA MUSTEIKIENĖ DIDŽIOJI VYDŪNO FONDO MECENATĖ

Vydūno fondas susilaukė ypač didelės 164,436.04 dol. dovanos iš aŲa Gražinos Musteikienės palikimo. Sudarydama testamentą, Gražina Musteikienė 80 proc. palikimo paskyrė Vydūno fondui, išreikšdama norą, kad šie pinigai būtų naudojami lietuvių kilmės studentų stipendijoms. Atsižvelgiant į prieš metus mirusios velionės pageidavimą, Vydūno fondas, kurio pirminis tikslas yra teikti finansinę pagalbą mūsų studijuojančiam jaunimui, nusprendė įsteigti du fondus: 1. aŲa Gražinos Musteikienės atminimo fondą studijuojantiems agronomiją ir 2. aŲa Gražinos Musteikytės (dukros) atminimo fondą studijuojantiems biochemiją.

Gražina Musteikienė gimė 1910 m. sausio 10 d. Oranų kaime, Viržų valsčiuje (tarp Vilkaviškio ir Marijampolės), Suvalkijos krašte. Studijavo agronomiją Dotnuvos žemės ūkio akademijoje ir Belgijoje. Ten susipažino ir išteikė už Karo akademijon atsiųsto Kazio Musteikio, tapusio Lietuvos gynybos brg. generolu. Po paskutiniojo Lietuvos Vyriausybės posėdžio, kuriame generolas Musteikis siūlė nepriimti sovietų ultimatumo, Musteikiai su mažamete dukrele Gražina ir prezidento Smetonos šeima, pasitraukė į Vokietiją, iš kurios 1949 m. atvyko į Ameriką.

Šeimai gyvenant Čikagoje, dukra Gražina lankė Maria gimnaziją Marquette Park ir baigė St. Xavier kolegiją bakalauro laipsniu biochemijos srityje. Magistro laipsnį įgijo Čikagos universitete ir toliau specializavosi mikrobiologijos srityje Paryžiuje, Sorbonne universitete. Gražinė, kaip ją artimieji ir draugai vadino, nuo pat mažens buvo veikli skautė, vėliau Akademinio skautų sąjūdžio narė, filisterė. Kai pačioje gražiausioje jaunystėje 1974 m. Aukščiausias pasiūkė ją į savo Amžinuosius namus, Gražina buvo Vydūno fondo įgaliotinė valstijai.

Visa Musteikių šeima pasižymėjo lietuviška visuomenine veikla, ypač dedant pastangas dėl Lietuvos išlaisvinimo. Netekus dukros, o po trejų metų ir vyro, Gražina Musteikienė iki pat mirties dalyvavo birutiečių veikloje, nuolat rūpinosi ir sielojosi dėl Lietuvos geresnės ateities ir dėl jos jaunimo. Lietuvai atkūrus nepriklausomybę, ji dėjo daug pastangų, kad atgautų Kaune turėtą namą, kurį atidavė Kauno Jėzuitų gimnazijos auklėtinių švietimo reikalam.

Minint aŲa Gražinos Musteikienės mirties metines, šv. Mišios už jos ir dukros aŲa Gražinos Musteikytės sielą bus aukojamos š.m. vasario 17 d., šeštadienį, Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje, Marquette Park. Šv. Mišias aukos kun. Antanas Saulaitis, SJ, giedos Nida Grigalavičiūtė, vargonais palydės muz. Ričardas Sokas. Vydūno fondo vadovybė kvie-

Gražina Musteikienė

čia visus Akademinio skautų sąjūdžio narius, filisterius, Musteikių šeimos gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti šiose prisiminimo ir padėkos šv. Mišiose bei kartu pasimelsti.

Ritonė Rudaitienė

DRAUGAS (USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$120.00.

Foreign countries \$135.

Postmaster: Send address changes to

Draugas - 4545 W. 63rd Street,
Chicago, IL 60629-5589.

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiuočiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

Draugo prenumerata yra mokama iš anksto.

JAV

Metams \$120.00 • 1/2 metų \$65.00

• 3 mėn. \$45.00

Kanadoje ir kitur (USD)

Metams \$135.00 • 1/2 metų \$70.00

• 3 mėn. \$60.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA:

JAV

Metams \$70.00 • 1/2 metų \$53.00

• 3 mėn. \$35.00

Kanadoje ir kitur (USD)

Metams \$80.00 • 1/2 metų \$70.00

• 3 mėn. \$40.00

Užsakant į Lietuvą:

Oro paštu

Metams \$600.00 • 1/2 metų \$300.00

Reguliariu paštu

Metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

Tik šeštadienio laida oro paštu

Metams \$190.00 • 1/2 metų \$100.00

Tik šeštadienio laida reguliariu paštu

Metams \$68.00

Vyriausia redaktorė – Danutė Bindokienė
redakcija@draugas.org

administracija@draugas.org

Moderatorius – kun. Viktoras Rimšelis

• Administracija dirba kasdien,

nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

• Redakcija dirba kasdien,

nuo 8:30 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.

• Redakcija už skelbimų turinį neatsako.

Skelbimų kainos atsiunčiamos,

gavus prašymą, ką nors skelbti.

• Redakcija straipsnius taiso savo nuožiūra.

Nenaudotų straipsnių nesaugo.

Siunčiant prašome pasiūlyti kopiją.

El-paštas:

rastine@draugas.org

skelbimai@draugas.org

LS Fondas remia
Skautiją, o mes -
LIETUVIŠKOSIOS
SKAUTYBĖS
FONDA

VILNIAUS VALDŽIOS SVILĖSIAI

PAULIUS SAUDARGAS

Skambiai žiniasklaidos vadinama „mūšiu dėl Vilniaus“ rinkiminė kampanija į sostinės savivaldą iš tiesų vis labiau primena karo stovį. Karo, kuriame kaip ant mielių vystosi eksperimentinės transporto technologijos, dainuojamos „karo“ dainos, pastatai dega ir griūva, o išskirtinį vaidmenį atlieka specialiosios tarnybos bei galinga propagandos mašina. Neįtikėtina, bet faktai kalba už save.

Sausio 25 dieną Vilniaus senamiestyje nugriuvo triaukščio namo dalis, palikdama be pastogės tuziną šeimų. Pasak specialistų, šią katastrofą galėjo sukelti šalia vykstanti naujo gyvenamojo namo statyba. Šis faktas rezonuoja su prieš savaitę Žirmūnų bendruomenės laimėta teismo byla prieš Vilniaus savivaldybę. Pilietiškas sustabdė nelegalias statybas. Kas žino, kiek dar nelegalių ir skubotų statybų vyksta sostinėje, kur bendruomenės mažiau karingos ir atkaklios? Kas žino, kokius dar architektūrinius, ekologinius ir psichologinius kataklizmus sukels skuboti miesto valdžios sprendimai, priiminėjami prieš pat rinkimus? Tuo tarpu Vilniaus taryba, po langais piketuojant minioms miestiečių, toliau svarsto bendrąjį miesto planą. Ne tik svarsto, bet ir ketina jį skubotai tvirtinti. Matyt, kažkam padai svyla. Prie svilės kvapo vilniečiai jau pripratę – tai šen, tai ten nuolat užsiliepsnoja koks nors pastatas. Kažkuriai interesų grupei statybos projektas „dega“. Kartu sudega ir viltis, jog esame savo miesto ir savo likimo šeimininkai.

Mūšiai vis labiau išplisiant, plūša ir specialiosios tarnybos. Vilniaus meras Artūras Zuokas kreipiasi

į Specialiųjų tyrimų tarnybą (STT), prašydamas ištirti savivaldybės tarybos nario Juozo Imbraso veiklą. Šis, bijodamas likti skolingas, kreipiasi į Generalinę prokuratūrą bei STT dėl A. Zuoko veiklos. Sostinės tarybos narių Kęstutį Masiulį į teismą paduoda „Rubicon group“, o pastarąją Valstybės saugumo departamentui skundžia socialdemokratų kandidatas Algirdas Paleckis. Šiuos interesų trikampius sujungia Algirdas Brazauskas, „tėviškai“ ragindamas A. Palekį neskriausti A. Zuoko... Tikras derlius „Dviračio žinioms“. Liūdniausia perspektyva ta, kad po rinkimų aršiausi oponentai, ko gero, vėl apsiungs į bendrą klaną toliau siurbti perpektyvus miesto syvus. Tradicinis manevras – „deklaruojų savo principus kol atsuktos žurnalisto kameros“. Joms išsijungus, įsigalioja visai kito pasaulio taisyklės, kitos moralės normos, gerokai pažemintos principų kartelės, kur mandagiai nepastebimi oponentų užnugariai.

Tačiau kol kas rinkiminis teatras įkarštyje – laikraščiai mirga nuo užsakomųjų straipsnių, dažniausiai be užsakymo numerio, deklaruojami nuveikti darbai (už valstybės lėšas), žadami pažadai. Politikai vis dar tiki rinkėjų naivumu. Tuo tarpu visuomenė bunda iš slogaus sapno. Pasak visuomenės apklausų („Vilmorus“ atlikto tyrimo), labiausiai gyventojams akis bado korupcija ir piktnaudžiavimas valdžia. Tiesiai šviesiai: „karalius nuogas“. Bet tas, kuriam padai svyla – į veidrodį nesidairo. Vienur gesinti – kitur padegti, vienu nugriauti – kitur statyti. Tikras darbmetis – rinkimai ant nosies.

Nejaugi vėl balsuosime už svilės kvapą?

SKRUZDĖLYNAS

ALGIMANTAS ZOLUBAS

Gamta pateikia žmogui idėjas kaip spręsti įvairiausias techninius klausimus, kaip taupiai, be kenksmingų atliekų naudotis gamtos pažertomis gėrybėmis, kaip išsirengti būstą, susikurti susisiekimo būdus. Antai paukštis pamokė žmogų skraidyti, medūza – sukurti reaktyvinį variklį, šikšnosparnis – radijo lokatorių, skruzdė – įrengti daugiaaukštį būstą. Visi gamtoje vykstantys procesai pajungti tokiai savireguliacijai, kad vienas kitam nekenkia, o padeda sąveikauti. Tik žmogus, tarsi koks kenkėjas, gamtos santarvę trikdo.

Dievas, sukūręs žmogų, mokslinčių, vadinamą homo sapiens (protuojantis žmogus), davė jam laisvą valią: ką darysi blogai, blogai darysi sau, ką darysi gerai, gerai darysi sau. Kadangi valia gali būti gera ir bloga, žmogui pritrūko proto reikšti gerą valią, daryti tai, kas gera. Ir štai pirmą kartą, š.m. vasario 2 d. Paryžiuje susirinkę mokslininkai garsiai ištare, kad gamtai padaryta žala, kurios ištaisyti nebeįmanoma, kad klimato pokyčiai jau grasina žmogaus būčiai. Ir dėl to kaltu įvardintą žmogus – homo sapiens. Šioje vietoje žodį sapiens turėtume rašyti kabutėse, nes, kur gi buvo, žmogau, tavo protas, kad įrašinėdamas į Raudonąją knygą gyvūnus ir augalus, pats į ją rašaisi. Aišku, kad dabar kils iškiliausių „sapiens“ diskusijos, tačiau jos priylgs skeryčiojimui rankomis.

Trumpame rašinėlyje globalinių reiškinių išnagrinėti neįmanoma, jie gali būti tik pavyzdžiu, ko nereikia daryti arba kaip ir ką reikia daryti su

protu. Nevertindami reaktyvinių variklių ar radijo lokatorių žalos aplinkai ir žmogui, panagrinėkime neapgalvotą, neprotingą skruzdėlyną pavyzdžio perkėlimą į žmogaus gyvenimą. Skruzdžių daugiaaukštis būstas yra taip gerai organizuotas, taip tvarkomas, kad tie maži padarėliai ne tik sėkmingai veisiasi ir dauginasi, bet ir aplinkai naudą duoda. Regis, lieka kopijuoti tų neprotuojančių, instinktais besivadovaujančių darbštuolių būstą ir džiaugtis, kad daug stogų nereikia, kad visi patogumai vietoje, kad „vienaime langelyje“ visas problemas galima išspręsti. Taip ir padarė Lietuvos sostinės šeimininkai. Pristatydino daugiaaukščių dėžių, Zuoko minaretai vadinamų, sutraukė į juos administracijos įstaigas, firmas ir firmes, „paskandino“ tarp jų bažnyčias, kitus vertingus architektūros paminklus, „paskandino“ visą senamiestį. Tą pragaistingą veiklą tęsia, senus namus degina ar griauja, jų vietoje dygsta pabaisos. Tik į vieną „smulkmeną“ neatkreipė dėmesio. Pasirodo, skruzdės nesinaudoja ne tik metro, tramvajais, bet ir dviračiais. Taigi daugiaaukštį skruzdėlyną pastatė, o dėl to gatvės užsirišo, springsta transportu. Pokštauja dabar miesto meras su tramvajaus vagonėliu, dviračiais, žada raustis į gylį, statydinti aplinkkelius (kam tie aplinkkeliai, jei reikalai spaudžia važiuoti į centrą, į skruzdėlyną, kur statomi gyvenamieji namai, administraciniai pastatai). Žmonės transporto kamščiuose praleidžia valandas, patys nuodijasi ir kitus nuodija automobilių išmetamomis dujomis, o atokvėpiui žalių erdvių mieste stinga, jų mažėja.

DANUTĖ BINDOKIENĖ

Taip ar ne?

„Vėliava nėra tik šiaip sau medžiagos gabalas, bet svarbiausias valstybės laisvės simbolis, už kurį tautos ir valstybės vaikai užmokėjo savo krauju“, — rašoma šios savaitės „Chicago Tribune“ dienraštyje, eilinį kartą iškilius diskusijoms apie pagarbą valstybės vėliavai. Tam tikras JAV visuomenės sluoksnis kartas nuo karto mėgina įtikinti įstatymų kūrėjus, kad vėliava būtų ir yra „medžiagos gabalas“, todėl neturėtų būti nusikaltimas ją deginti, suplėšyti ar kitaip išniekinti. Laimė, kad yra ir kitaip galvojančių, kurie valstybės vėliavą laiko šventa ir verta visokeriopos pagarbos. Įdomu kaip amerikiečiai, kuriuos užsieniečiai dažnai kaltina patriotiškumo stoka, pasisakytų, jeigu kažkas Vašingtone pradėtų rimtai kalbėti, kad reikia pakeisti vėliavą kitokia, galbūt visiškai raudona, ar balta, ar tamsiai mėlyna su „baltagalviu ereliu“ viduryje, nes tai juk taip pat Amerikos simbolis. Kas gi matė tokią vėliavą, pasiūtą iš daugybės medžiagos juostų, žvaigždučių, tarytum kažkokių atlaikų... Galingai, turtingai valstybei dera turėti vėliavą, kuri bematant atkreiptų pasaulio dėmesį ir privers tų jį pagarbai nulenkti galvą.

Žinoma, tokia prielaida, kad Amerika net svajotų pakeisti savo vėliavą, yra visiškai nesąmonė. Bet kaip su Lietuva, kuriai siūloma atsakyti ne tik savo trispalvės, bet ir valstybingumo, kurį ji simbolizuoja? Juk Lietuva, paskelbusi nepriklausomybę 1918 m. vasario 16 d., atsisakė Didžiosios Kunigaikštystės (tuo pačiu bet kokių unijinių ryšių su Lenkija ar kuria kita kaimynine valstybe) titulo ir valdymo formos. Lietuva tapo moderni respublika. Tos respublikos vėliava — trispalvė, ne raudona su Vyčiu ar kitu kuriuo simboliu. Pakeičiant trispalvę ta senoviskąja vėliava, tuo pačiu paneigiamas ne tik visas nepriklausomybės laikotarpis po 1918 m. vasario 16-osios, bet ir beveik septyniolika 1990 m. kovo 11-ąją atkurtos nepriklausomybės metų.

Tai ką? Grįšime į kunigaikštystės laikus? (Lietuva jau turi kunigaikštienę, kuriai šį titulą suteikė

ne kas kitas, kaip Maskva). Vienas Amerikos lietuvių šviesuolis, perskaitęs praėjusį šeštadienį šiose skiltyse išspausdintą vedamąjį, priminė, kad Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės kanceliarijoje visiems oficialiems raštams buvo vartojama tik gudų (rečiau lotynų) kalba. Kas žino, gal pakeitus vėliavą, bus pasiūlyta grįžti prie gudų kalbos? (Baltarusijos diktatorius Lukašenka į tai tikrai palankiai pažiūrėtų).

Dar kartą raginame, prašome, kviečiame: išraukime su pačiomis giliausiomis šaknimis kai kurių Lietuvos istorikų ir „heraldikos žinovų“ pastangas pakeisti Lietuvos trispalvę senovine LDK vėliava — raudona su Vyčiu viduryje. Trispalvė yra modernios, nepriklausomos nuo jokių kaimynų, laisvos ir savarankiškos Respublikos simbolis. Tai ne trys susiūti skirtingų spalvų medžiagos gabalai, kurių „paprastumo“ Lietuva turėtų gėdytis prieš pasaulį. Trispalvės nesigėdijo savanoriai, eidami ginti tėvynės; nesigėdijo mūsų kariai, ją iškėlę Gedimino pilies bokšte, kai Vilnius grįžo Lietuvai; nesigėdijo partizanai; nesigėdijo kovotojai už savo tėvynės laisvę ir nepriklausomybę; nesigėdijo tremtiniai; nesigėdijo užsienio lietuviai; nesigėdijo mūsų tautiečiai Baltijos kelyje ar Katedros aikštėje Vilniuje, reikalaudami laisvės... Mes dainuojame, kad tai „brangiausios spalvos, kurios reikia mums laisvę, kurių atimti niekas neturi teisės...“

Galbūt Lietuvoje tautiečius tie „žinovai“ ir galės įtikinti, kad atsakytų (referendumu ar kitaip) trispalvės, bet nejaugi ir užsienio lietuviai yra tokie lengvatikiai? „Draugas“ kviečia atsakyti į paprastą klausimą — tiesiai šviesiai: ar reikia pakeisti trispalvę raudona vėliava su Vyčiu, ar esate nuomonės, kad ne. Rašykite laiškus, siųskite juos „Draugo“ redakcijai paprastu paštu, faksu, elektroniniu: redakcija@draugas.org kol dar nevēlu. Jei norite, galite ir plačiau pasisakyti, galite net nepasirašyti savo pavardės, bet svarbu atsakymą gauti iki kovo 11 d. Trispalvę pavojuje — atekite jai į pagalbą!

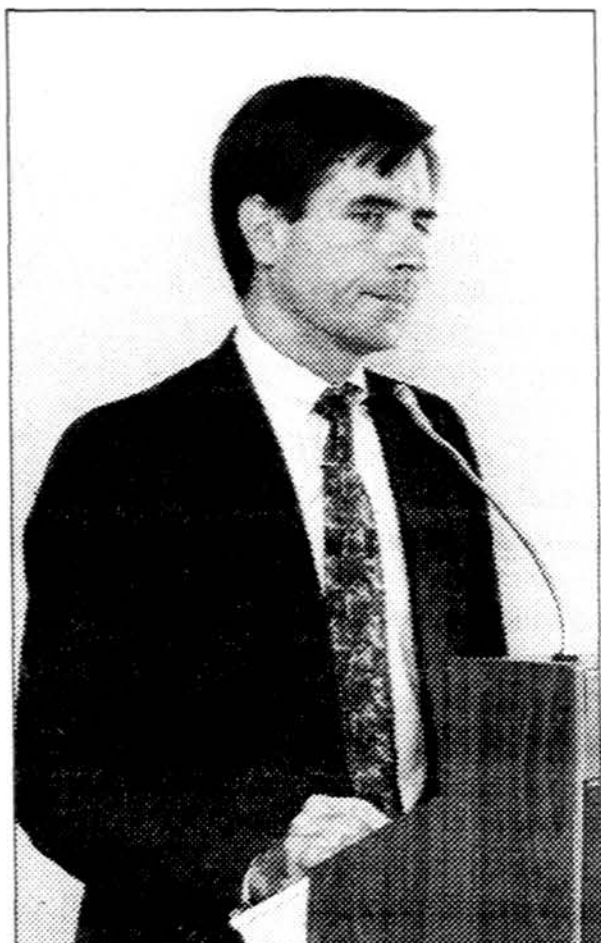
Girdėti, kad protaujantys valstybių ir miestų vadovai vertina gyventojų tankį, projektuoja ir steigia reikalingas normaliai gyvenimui erdves, kad administracines įstaigas ir net pačias sostines iškelia už didesnių miestų ribų. Regis, miesto plėtros klausimus turėtų spręsti kokia nepriklausoma vyriausiojo architekto tarnyba. Tačiau Vilnius vyriausiojo architekto seniai nebeteri. Yra, tiesa, vyriausias Savivaldybės įmonės architektas, kuris algą ima iš savivaldybės, todėl ir tarnauja jos interesams. Nejuokaujant galima drąsiai tvirtinti, kad sostinės vyriausiasis architektas yra pinigai; jais derinami miesto plėtros projektai, pastatų išdėstymas, aukštumas. Koks architektas — toks ir miestas; neišmanėliui jis auksu žvilga, o rimtam architektūros vertintojui ir puoselėtojui — sukurptas skruzdėlynas. Lietuvos Architektų sąjunga yra bedantė, gera savivaldybės tetulė, kuri pelningų monstrų statyboms ne tik nesipriešina, bet dar dalyvauja rengiant projektus.

Ydinga Vilniaus plėtra akis bado ne tik sostinės gyventojams, bet ir tarptautinėms paveldo išsaugojimo organizacijoms, todėl tą parazituojantį ant miesto ir miestelių kūno procesą būtina nedelsiant stabdyti. Žinant, kad vyriausiojo architekto pavadinti pinigai doko miesto veidą, reikia pakilti į kovą. Tik ne su pačiais pinigais, kaip įrankiu, o su jų laikytojais, iki beprotybės įsitraukusiais į nešvarų žaidimą. Nešvaraus pokerio vieta ir jo dalyviai Vilniaus gyventojams žinomi, nusikratyti jais proga pasitaiko tik kas ketveri metai, o išpuola š.m. vasario pabaigoje.

Jei vilniečiams rūpi ne tik vaikučius išmaudyti kokioje „Rubicono“ gelioje ar pasivažinėti brangiai kainuojančiu dviratuku, o, užtvėrus kelią pinigų srovei, turėti gyvenimui pakenčiamą aplinką, į savivaldos rinkimus privalo žiūrėti labai rimtai: turi ne tik nušluoti įsisiautėjusius lošėjus, bet ir išsiritinti sostinės vardo vertą miesto valdžią.

L. SIDRYS: JAUČIU, KAD GALIU DAUGIAU PASIŠVĘSTI

Apie ALVUDO praeitį, dabartį ir ateitį kalbame su nauju organizacijos tarybos pirmininku dr. Linu Sidriu

Naujas ALVUDO tarybos pirmininkas dr. L. Sidrys.

2006 metų gruodžio 20 d. mirus dr. Jonui Adomavičiui, buvo prisimintas ne tik velionis, bet ir jo įkurtas ALVUDas, išėvijoje žinomas kaip vaikų ir jaunimo ugdymo arba Amerikos lietuvių vaiko ugdymo draugija. Gyvuojanti nuo 1965 metų, ši draugija, pasirinkusi šūkį „Brėsdami ir brandindami, ugdykime pilnutinį žmogų“, pasiryžo lietuvių visuomenėje ugdyti meilę ir dorą. Pasak Antano Paužuolio, „kaip ir visos kitos lietuvių įkurtos organizacijos, taip ir ALVUDas, praėjo veiklos bangavimo laikotarpius. Lietuvių jaunoji karta užaugo, pasklido po plačiąją Ameriką ir šios organizacijos veikla sumažėjo“. Atrodo, jog su jos pirmininko dr. J. Adomavičiaus mirtimi, jau mažai kam teiginas ir girdėtas ALVUDas taip pat turėjo būti pasmerktas užmarščiui, tačiau kol kas apie tai dar tikrai negalvojama — po dr. J. Adomavičiaus mirties susirinkę draugijos tarybos nariai ne tik pritarė ALVUDO veiklos tęstinumui, bet

ir išrinko naują tarybos pirmininką, kuriuo tapo dr. Linas Sidrys.

Pažintis su ALVUDO istorija dar laukia

Paprašytas papasakoti daugiau apie ALVUDą, dr. L. Sidrys patvirtino, jog dr. J. Adomavičiaus iniciatyva įkurta draugija yra viena seniausių organizacijų išėvijoje. Ir tarsi tai įrodymas, pašnekovas prisiminė, kaip jis, dar vaikas būdamas, su visa šeima net iš kito miesto atvažiuodavo į ALVUDO organizuojamus piknikus. Tiesa, dabartis yra kiek kitokia: draugija yra primiršta visuomenės ir spaudos; neliko vaikų, dirbama tik su vyresnio amžiaus žmonėmis — apgailestavo L. Sidrys. Pasak pašnekovo, jis ir pats dar tik pradeda susipažinti su šios draugijos istorija ir veikla. Todėl, L. Sidrio prašymu, jis norėtų paraginti visus „Draugo“ skaitytojus pasidalinti mintimis apie ALVUDO praeitį ir veiklą.

Tikslas — ugdyti sveiką krikščionių

Draugijai pradėjus vadovauti naujam žmogui, neišvengiamai keičiasi ir pati organizacijos veikla ir galbūt net jos tikslai. Į tai L. Sidrys atsakė, jog iš tiesų jis norėtų, kad ALVUDas daugiau dėmesio atkreiptų į vaikus, kad organizacija ugdytų sveikus krikščionis. Šiuo metu ALVUDE neliko veiklos, o ir pats dr. J. Adomavičius daugiau rūpinosi fizine žmogaus sveikata. Pasak L. Sidrio, dvasinio auklėjimo, šeimos klausimai nebuvo iškelti organizacijos veikloje. Vaikų tvirkimas, lytinių santykių atskyrimas nuo vedybinio gyvenimo, abortų klausimas, baimė turėti daugiau nei 2 vaikus — visus šiuos klausimus galėtų gvildinti ir ALVUDas — įsitikinęs naujas ALVUDO tarybos pirmininkas. „Užauginau 8 vaikus ir jaučiu, kad galiu daugiau pasišvęsti šios organizacijos reikalams“.

Ateityje — visuomeninė prieglauda

ALVUDui priklauso du pastatai. Koks jų likimas? L. Sidrio teigimu, šiuo metu dvejusoje, vienas šalia kito esančiuose pastatuose California gatvėje (6515 S. California — red. pastaba), kuriuose iš viso yra 30 butų, yra įsikūrę senelių namai. Naujas pirmininkas prisipažino, jog ALVUDO namuose tikėjosi rasti didesnio dydžio namų tarp gyventojų. Jis pastebėjo, jog senesni gyventojai nelabai noriai sugyvena su jaunesniais, stipresni gąsdina silpnesnius. Beje, ALVUDO teikiama prieglauda jau pasinaudojo vienas studentas medikas, kuris visai neseniai, vos L. Sidriui pradėjus vadovauti draugijai, ieškojo kur apsigyventi. L. Sidrys tam studentui pasiūlė ALVUDą. „Vadinasi, svarbu, kad lietuviai turėtų visuomeninę prieglaudą, skirtą keleviams, senukams, studentams“ — savo mintimis apie būsimą ALVUDO ateitį dalijosi pašnekovas. Ir pridūrė, jog pasku-

tinu metu ALVUDO pastatai buvo uždara vieta, o pačioje organizacijoje nebuvo visuomeniškumo, ji buvo „naminė“.

Kad visiems būtų gera

Į klausimą, kokie pirmieji darbai laukia tiek draugijos tarybos pirmininko, tiek ir pačios draugijos, L. Sidrys atsakė, jog visų pirma reikia patikrinti buhalterines knygas, sutvarkyti ūkį. Taip pat bandoma sudaryti valdybą. Pasak pašnekovo, procesas jau įsibėgėjo. Kadangi ALVUDO namų gyventojai gana įtariai žiūri į naujus pasikeitimus, į naują valdžią, bandoma numalšinti žmonių išgąstį, ieškoma būdų, kaip padaryti, kad visiems būtų gera, tačiau tuo pačiu ir tvarkinga gyventi. ALVUDO organizacija egzistuoja jau seniai, tad kam iš naujo kažką įkūrinėti, jei viena jau seniai įkurta — pokalbį užbaigė naujas ALVUDO tarybos pirmininkas L. Sidrys.

Kalbino Dalia Cidzikaitė

ALVUDui priklauso du Čikagoje, California gatvėje, stovintys pastatai.

KAS VYKSTA LIETUVOS MOKYKLOSE

SES. ONA MIKAILAITĖ

Švietimo skyrių vedėjai, mokyklų direktoriai ir patys mokytojai sutaria, jog šiandien Lietuvos mokyklose skaudžiai jaučiamas mokytojų trūkumas. Mokytojų gretose jaunų pedagogų vis rečiau pasitaiko, o vyrų jau seniai nematyti. Ir tai ne vien kaimo, bet ir miestų mokyklose direktoriams tenka vieną ar kitą dalyką išbraukti iš programos, nes negali rasti mokytojos, o, ligos atveju, prisišaukti pavaduojančio mokytojo neįmanoma.

Akmenės švietimo skyriaus vedėjas tvirtina, jog jo mokykloje kas ketvirtas mokytojas velka maksimalų pamokų krūvį. Joniškio rajone stinga matematikos, anglų kalbos, informatikos dėstytojų. Spaudoje vis dažnėja skelbimai, ieškantys mokytojų.

Vyresnieji mokytojai rengiasi išeiti į pensiją, o jauni pedagoginiai darbu nesidomi. Galbūt todėl, kad atlyginimai maži — 700-800 litų. Yra ir kitų priežasčių. Jauni specialistai nesirenka mokytojo profesijos, nes nepatraukli: krūvos tuščio popierizmo, sunku suvaldyti moksleivius, kai mokytojo autoritetas taip nusmukęs. Mokyklose neretai pasitaiko, jog mokiniai patys sugalvoja, kaip atstaty-

dinti jiems nepriimtinas mokytojus — tuos, kurie per griežti ir per daug reikalaujantys.

Nuo 2007 m. rugsėjo 1 d. mokyklose nebegalės dirbti pedagoginių institucijų nebaigę dėstytojai. Tai, atrodo, nėra blogas dalykas, tačiau nukentės meno būreliai, kuriuose dalyvauja 43 proc. moksleivių ir kuriems dažnai vadovauja kultūros darbuotojai. Stinga ir tokių, nes meno vadovo atlyginimas dar menkesnis nei eilinio mokytojo — 648 litai.

Lietuvos mokyklose dirba 6 proc. mokytojų nespecialistų. Nors dauguma yra baigę aukštuosius mokslus, tačiau neturi pedagogo kvalifikacijų. Šiaulių universitetas, ligi šiol išleidęs būrius jaunų mokytojų, dabar orientuojasi į kitas mokslo sritis — matyt, pagal studentų paklausą.

Nemažai kritikos tarp mokytojų yra susilaukę vaiko teisių gynėjai, kurie, sakoma, tas teises kelia aukščiau už mokytojo autoritetą. Kylant moksleivių nusikalstamumui ir smurto naudojimui, mokytojo pozicija tampa nepavydėtina. Mokytojai taipogi priešina prieš specialių poreikių, ypač protiškai atsilikusių vaikų įjungimą į bendras klases su normaliais mokiniais. Tai labai apsunkina pedagoginį darbą,

skundžiasi ir taip apkrauti mokytojai.

Lietuvių šeimoms išvykus gyventi ir dirbti į kitas šalis, drauge išvyko ir nemaža dalis mokytojų. Lietuvos švietimo ministrė Roma Žakaitienė ragina tokius mokytojus, dirbančius su lietuvių vaikais svietimose šalyse, palaikyti ryšius su Lietuvos švietimo bei kultūros įstaigomis. Užsieny veikiančiose liuanistinėse mokyklose lietuviškai ir toliau gali pasimokyti gimtosios kalbos bei papildyti žinias apie Lietuvos istoriją ir kultūrą. Už Lietuvos ribų dirbantiems mokytojams patariama neprarasti Lietuvoje įsigytos pedagogo kvalifikacijos. Lietuva tikisi, jog, svetur padirbėję, mokytojai ilgainiui sugrįš į tėvynę, o su jais grįš ir mokiniai.

Pagal švietimo ir mokslo ministerijos užsąktą tyrimą, Lietuvos vidurinės ir suaugusiųjų mokyklas lankantieji tvirtina, jog mokyklų svarbiausia užduotis išmokyti taisyklingai vartoti lietuvių kalbą. Šiandienos sąlygomis būtina sugebėti laisvai ir sklandžiai reikšti savo mintis įvairiomis aplinkybėmis ir situacijomis. Mokinių nuomone, taisyklinga kalba aukštai vertinama darbo rinkoje ir apskritai viešame gyvenime. Jie lieka gana abejingi anglų kalbos vartojimui

skelbimuose, jaunimo muzikoje ir patys ne visomis aplinkybėmis linkę vartoti taisyklingą lietuvių kalbą. Moksleiviai apklausoje pareiškė, jog neigiamą įtaką jiems daro ne tiek svetimų kalbų žodžiai, kiek viešumoje paplitęs netaisyklingas kalbos vartojimas. Kalbos darymas pasitaiko: žiniasklaidoje (45 proc.) autoritetinių visuomenės žmonių kalbose (34 proc.), ir populiariau jaunimo žargone (38 proc.).

Šiomet švietimo ir mokslo ministerija išleido leidinį, skirtą vidurinių mokyklų dešimtokams ir jų tėvams. Leidinyje patraukliai pateikiama aktuali informacija būsimiesiems vie nuoliktokams, kuriems teks laikyti brandos egzaminus, stoti į aukštąsias mokyklas bei rinktis profesiją. Leidinį moksleiviai gauna nemokamai. Leidinio pritarė švietimo ministrė Roma Žakaitienė rašo: „Noriu palinkėti išsirinkti studijoms tikrai tinkamą ir patinkančią profesiją. Dabar kur kas geresnės galimybės tai padaryti nei mūsų laikais. Nuo 2007 m. mokyklose pradedamas profesinis orientavimas. Kad jis nebūtų formalus, ir patys jaunuoliai turi domėtis ne tik tuo, ką galės dirbti, baigę vieną ar kitą specialybę, bet ir kokių dalykų mokysis“.

SKAUTYBĖS KELIAS

Rako takeliai – sveikiname jus!

Atkelta iš 2 psl.

Jei ji apie ką nors užsimindavo, bematant kildavo diskusijos, prisiminimų srautas, pvz., kas nutiko žaiviajam „Kernavės“ aitvarui, paslaptinai tupėdavusiam aukštai medyje „Aitvaro gojuje“, paukštytėms stropiai jo ieškant, o radus, pasipildavo saldinių kruša! Ir pirmasis (sesės Kazės sukurtas) ir antrasis (sesės Vandos meniškai, išdabintas), visų nuomone, turbūt išskrido su „Kernave“.... „Man didelį įspūdį paliko visų skautų vadovai ir vadovės, kurie paaugojo savo atostogas jaunimui, maitina stovyklautojus, kaip ir mano sesuo Kristina, brolis Gražutis Matutis, kuris kasmet atvažiuoja iš Texas, karštoje virtuvėje gamina maistą, vėliau stoja prie indų plovimo. Reikia daug kantrybės ir atsida- vimo!“ — pasakojo sesė Algė.

Sesė Guoda stengėsi sukaupiti žinių apie 50-ties metų Čikagos skautų veiklą. Visos tuoj įsijungdavo į diskusijas.

Stovyklon atvažiavus, maloniai bendravo su čia sutiktomis sesėmis: Laura Daugvilaite-Burokiene, Alvida Baukite – Rukuižiene, gailestingąja seseria, ambulatorijoje dirbančia, Shirley Plepyte-Ambutiene, Nora Sugintaite. Kiek malonių prisimini-

mų atgijo, kiek „mįslingų“ istorijų!

Didžiojo savaitgalio laužas nuste- bino visas: gyvybingas, linksmas, sumanių laužavedžių vedamas. Dai- nos, kadaise dainuotos, suskambėjo naujai: „Laužai liepsnoja vakaruos“ ir kitos dainuojamos iš sesės Mildos atsivežto seno dainorėlio. Pasiro- dymai šmaikštūs, laužo kibirkštys kilo iki pat žvaigždėto dangaus, kaip prieš daugelį metų, prisimenate?.....

Sesė Vanda Aleknienė, mūsų bu- vusi pionierijos žinovė, vis tokia pat energinga ir kūrybinga. Dabar jos dukra, Audra Lintakienė, tapo pio- nerijos žinovė, veda paskiltininkų kursus.

Per visą savaitgalį kiekviename žingsnyje pamatydavome pažįstamą veidą arba mūsų bendraamžių, arba jų vaiką, arba senelių.

Siūlome visiems ateinančią vasarą aplankyti Rako miškus – patirsite tiek malonių valandų, kiek mes patyrėme!

Užrašė pokalbyje dalyvavusi:
v.s. Sofija Jelionienė

Koplytstulpis buvusio „Kernavės“ tunto rajone – v.s. Vandos Alek- nienės kūrinys.

v.s. Vandos Aleknienės nuotr.

O suimtieji gyveno kelių kilometrų miško ruo- že. Kur tik ėjome, visur gulėjo negyvų ir pusgyvių, kurių išgelbėti jau nebebuvo galima.

Pradėjome teirautis, kaip yra su paleidimu. Mums paaiškino, kad tie, kurie turi pažis- tamų smogikų, tiems rekomenduojant, paleidžiami. Valandėlę pastovėjome, pasižiūrėjome ir tuoj supratome, kas čia darosi. Pamačiau, kad visi suimtųjų engėjai, buvę likimo draugai, kurie pe- nėjosi stovykloje savo likimo draugų krauju ir aša- romis, ėjo į raštinę. Visi tie blokavai ir vorarbei- teriai, kurie buvo smogikams pasitarnavę ir turėjo priežastį bijoti savo likimo draugų keršto, turėjo smogikų tarpe gerų pažįstamų. Su jų rekomen- dacija jie nuėjo į raštinę ir gavo atleidimo lapelį. Lapelį gavę, jie tuoj dūmė kiek galint toliau nuo mūsų. Aiškiai matėsi, kad smogikai sudaro gali- mybę jų padėjėjams ištrūkti.

Tie smogikų bernai žinojo, kad jie yra užsipel- nę kilpą ant kaklo. Dėl to jų didžiausias rūpestis ir buvo dingti kuo greičiausiai. Reikia tikėti, kad jie visi anksčiau ar vėliau bus surasti ir gaus, ką nusipelnė.

Ta proga reikia priminti, kad jau prieš metus stovykloje patys suimtieji pasmerkė kelis tokius kraugerius ir privertė padaryti išvadą. Taip, pvz., iš vienos komandos grįžo į stovyklą vienas labai žiaurus vorarbeiteris, kuris buvo gal šimtus ne- kaltų žmonių pražudęs ir užmušęs. Jo bloke buvo dar daug senų suimtųjų, kurie jį pažino ir jo nu- sikaltimus žinojo. Dėl to jie jam pastatė ultima- tumą. Jį įvarė į miegamąją salę ir padėjo virvę, pabrėždami, jei jis iki tam tikros valandos nebus pasikoręs, tuomet jie stovyklos vadovybei praneš visus jo juoduosius darbus. Tokių faktų akivaizdo- je jis priėmė sprendimą. Tokių atsitikimų, mano žiniomis, buvo du. Nuo to laiko tiek blokavai, tiek vorarbeiteriai pradėjo po truputį valdytis ir nebe- saugaliai taip, kaip anksčiau.

Čia įsitikinau galutinai, kad apie paleidimą netenka nė svajoti. Dėl siuntinių taip pat pasakė, kad jokių nėra ir nebus. Dėl duonos taip pat nieko nekalbėjo. Tokiu būdu visos mūsų viltys subyrėjo.

Nuėjome toliau pasižvalgyti. Visur minia veržėsi į kelią ir sargybiniams buvo didelis var- gas, kad juos nuo kelio nuvarytų. Vaizdas buvo be galo liūdnas. Grioviuose, prie medžių ir kur tik žiūrėjai, sėdėjo į medžius atsirėmę, kiti jau ap- virte, pusgyviai ir numirėliai. Kiekvienas buvo

NACIŲ PRAGARE

Kalinio Nr. 40627 išgyvenimai nacių koncentracijos stovyklose 1941–1945

IONAS GRIGOLAITIS

Nr. 62

atsidavęs savo likimui ir tik rūpinosi savimi. Blogiausia buvo su tais, kurie buvo netekę vidu- jinės jėgos. Tie daug greičiau palūžo ir mirė.

Teiravomės dar įvairiais klausimais ir gavo- me įvairių atsakymų. Abu pavargę pasuko- me atgal prie savo guolio. Staiga išgirdome toli miške kažkokius nepaprastus garsus, šauksmus ir lyg motorų dūzgimą. Pirmoji mintis: atvyksta išlaisvintojai! Greičiau pasileidome pas savuosius, nes reikėjo laukti sąmyšio. Bet riksmas, kaip ko- kia milžiniška banga, ritosi vis artyn ir mes su- stojome pažiūrėti, kas čia atsitiko. Girdėjome šauksmus, negalėjome suprasti, ką jie reiškia — džiaugsmą ar išgastį. Mes tuojau sužiurome į tą pusę, kur buvo girdimas motorų dūzgimas, ir nu- stebome: vietoje rudų ar pilkų plieninių vežimų, pamatėme baltus, su kažkokiais ženklais. Per ke- lis akimirksnius jie visai priartėjo. Nenorėjome ti- kėti savo akimis, pamatę baltus sunkvežimius su dideliu raudonu kryžiumi. Jų atvyko visa virtinė. Pradėjome skaityti: dešimt, vienuolika, dvylika. Tikrai, atvyko dvylika vežimų ir pasuko į stovyk- los vadovybės būstinę.

Mus sukrėtė lyg kokia stebuklinga banga. Kas dar buvo gyvas, tas greit pašoko ant kojų ir rėkė, švilpė, triukšmavo, kiek ir kaip pajėgė. Bet daug, labai daug, jau nebeišgirdo tos linksmiau- sios mūsų gyvenimo naujienos, kad pagalba jau atvyko ir mes išgelbėti iš bjaurios bado mirties. Tokio beribio džiaugsmo niekad nebuvau pergy- venęs ir nebepergyvensiu. Tai tikrai buvo pagalba didžiausioje bėdoje. Aš esu tikras, kad kiekvienas iš giliausios širdies siuntė savo geriausius dė- kingumo jausmus tai įstaigai (TRK), kuri, ypač pastaraisiais metais, ne tūkstančius, bet milijo- nus nekaltų žmonių išplėšė iš giltinės nasrų.

Su ta naujiena skubėjome pas savuosius, Sesančius toliau nuo kelio. Visiškai be žado sugrįžome, nes buvo keli šimtai metrų eiti. To- kioje būklėje tai buvo didelis darbas. Tuoj papa- sakojome savo draugams, kad jau atvyko pagalba ir mes išgelbėti. Jie visiškai nereagavo į mūsų pa- sakojimą ir piktai paniurnėjo, kam tokius niekus pliauškiame. Vėliau papasakotume, ar ką pasie- kėme ir ar bus duonos! Mudu vėl tikinome, kad tikrai atvyko TRK sunkvežimiai, mes patys juos suskaičiavome. Dar paakinome juos į šauksmą, kuris dar nebuvo nutilęs. Kada abu patvirtinome, kad matėme savo akimis, jie jau pradėjo domėtis ir tikėti, kad mūsų pasakojimas galėtų būti nepramanytas.

Prie gretimos ugnies radome vieną rusą, be- kepatį jau gerokai apipuvusią žiurkę. Sakome jam:

— Mesk žiurkę kepės, greit gausi ką geresnio pavalgyti!

Bet jis nereagavo į mūsų kalbas ir toliau kepė savo žiurkę. Kitas suimtas atėjo svyrudamas ir, virtęs ties mūsų ugnimi, liko begulys. Pradėjome jį kalbinti, kad dabar nenusimintų, nes jau bus maisto ir jis vėl sustiprės. Jis tik suniurnėjo, kad jam vis tiek, kas bus. Jis nieko nebenorįs. — Tokių, ku- riems pagalba atėjo pavėluotai, buvo gana daug.

Pietums vėl išdalijo po šaukštą miltų ir šimtui vyrų vieną konservų dėžutę 800 gramų. Bet tuoj po pietų šimtininkai gavo įsakymą ateiti su ke- liais vyrais atsiimti siuntinių savo šimtinėi. Mūsų veidai prašvito ir vėl viltis suspindėjo akyse. Gau- sime pavalgyti! Supraskite, kokia laimė. Paval- gyti ir gal net sočiai!?

Tuoj susirinkome vienoje vietoje ir susėdę ant žemės laukėme atnešant siuntinius. Teko palauk- ti apie valandą. Tada jie atėjo. Tiek jauni, tiek se- ni su didžiausiu nekantrumu laukėme, negalėda- mi susivaldyti.

Šimtininkas atėjęs pranešė, kad gauta trims vyrams vienas didelis siuntinys. Greit dėžė buvo atidaryta ir mes po kelių akimirksnių jau nešėmės šaltinį naujai gyvybei. Turėdami rankose tokį be- galinį turtą, tikėjome, kad dar mūsų gyvenimo paskutinė valanda nėra atėjusi. Visas kūnas dre- bėjo iš džiaugsmo ir susijaudinimo. Kaip vaikai, nustebinti kokios nors labai lauktos dovanos, ne- galėjome pasiryžti siuntinį atidaryti. Buvome la- bai, net per daug laimingi.

Bus daugiau.

Bažnyčių uždarymas – visų problema

Atkelta iš 1 psl.

ne tik savo šventovėje, bet ir aukotose katedroje įvairiomis progomis, net pritraukiant vietinės žiniasklaidos dėmesį.

Kiekvienos parapijos išlaikymo pastangos yra labai skirtingos. Pvz. Šv. Petro lietuviai parapijiečiai pajėgę išlaikyti savo parapiją, nes buvo suorganizuota klebono, parapijos komiteto, parapijiečių, vietinės lietuvių bendruomenės ir Lietuvos Vyskupų Konferencijos veikla. Jų įsteigtas fondas jiems padėjo finansuoti tą veiklą.

Šv. Jurgio parapija Bridgeport, CT, įstengė išlaikyti, nors ją ir tvarko kunigai vienuoliai iš Argentinos, kurie yra labai palankūs lietuviams. Parapija neuždaroma, nes nuosavybės dokumentuose yra įrašyta, kad parapijos likvidavimo atveju nekiltų joms turtas pereina miesto savivaldybės žinion. Miesto ar valstijos valdžios suteiktas išsaugotino paveldo žymuo irgi gali išgelbėti senesnes parapijas.

Šiuo metu Aušros Vartų parapija Manhattane yra New Yorko arkivyskupijos grasinama uždarymu pagal arkivyskupijos sausio m. 19 d. pranešimą spaudoje. Draudimo pinigai dėl žalos sutvarkymo jau sulaikyti keleta metų ir beliko parapijiečiams rinktis sekmdieniais parapijos rūsyje. Ne-

žinoma daugiau detalių dėl tos parapijos likimo. Allentown vyskupijoje, Shenandoah, Pennsylvania valstijoje, kur yra pati seniausia lietuvių migrantų šventovė Amerikoje, yra uždaroma ne tik kaip parapija, bet ir kaip šventovė, nes pagal paskutines gautas žinias, ruošiamasi ją nugriauti dėl prastos pastato būklės. Taip ir su Ontario Londono lietuvių Šiluvos Marijos šventove. Londono vyskupijoje vyksta parapijų pertvarkymas ir buvo pranešta, kad lietuvių parapijos pastatui reikalinga daug lėšų ją suremontuoti. Vyskupijos naujai paskirtas administratorius prel. Jonas Staškevičius, kartu su parapijos komitetu, stengiasi prižiūrėti, kad bendruomenė būtų pastoraciškai aptarnauta, kol visi reikalai bus išspręsti su vyskupija.

Svarstant šiuos ir kitus atvejus, būtinai turime suprasti, kad tokiuose sprendimuose slypi ne vienas, bet įvairūs veiksniai pagal Bažnyčios kanonus. Iš pat pradžių, turime pripažinti Bažnyčios hierarchinę santvarką. Tai nėra demokratiškas procesas, o tvarka, kuri grindžiama aiškiai nustatytais kanonų taisyklėmis, tai yra Bažnyčios įstatymais. Beveik visos šventovės priklauso vyskupijai, kuriai vadovauja vietinis vyskupas arba arkivyskupas, savarankiškai

sprendžiantis parapijų klausimus savo vyskupijoje. Mažai lankomos parapijos, ypač tuose miestuose, iš kurių lietuviai yra išsikėlę į užmieščius, yra laikomos nepakankamai veikliomis — nevyksta krikštai, jungtuvės, katechizacija, trūksta duoklių vyskupijai. Tokios parapijos todėl yra „konsoliduojamos“, uždaromos, perleidžiamos skaitlingesnėms bendrijoms.

Ar Vatikanas gali turėti įtakos šventovių uždarymui? Vatikano II suvažiavimo dokumentai ir 1983 pažeisti Bažnytiniai kanonai iškelia vadinamą Šv. Tėvo ir vyskupų „kolegiškumo“ principą, kuris apriboja anksčiau egzistavusią Vatikano kurijų galimą įtaką vyskupams. O vyskupai irgi kitų vyskupijų reikaluose nesi-painioja, tuo labiau — kituose kraštuose.

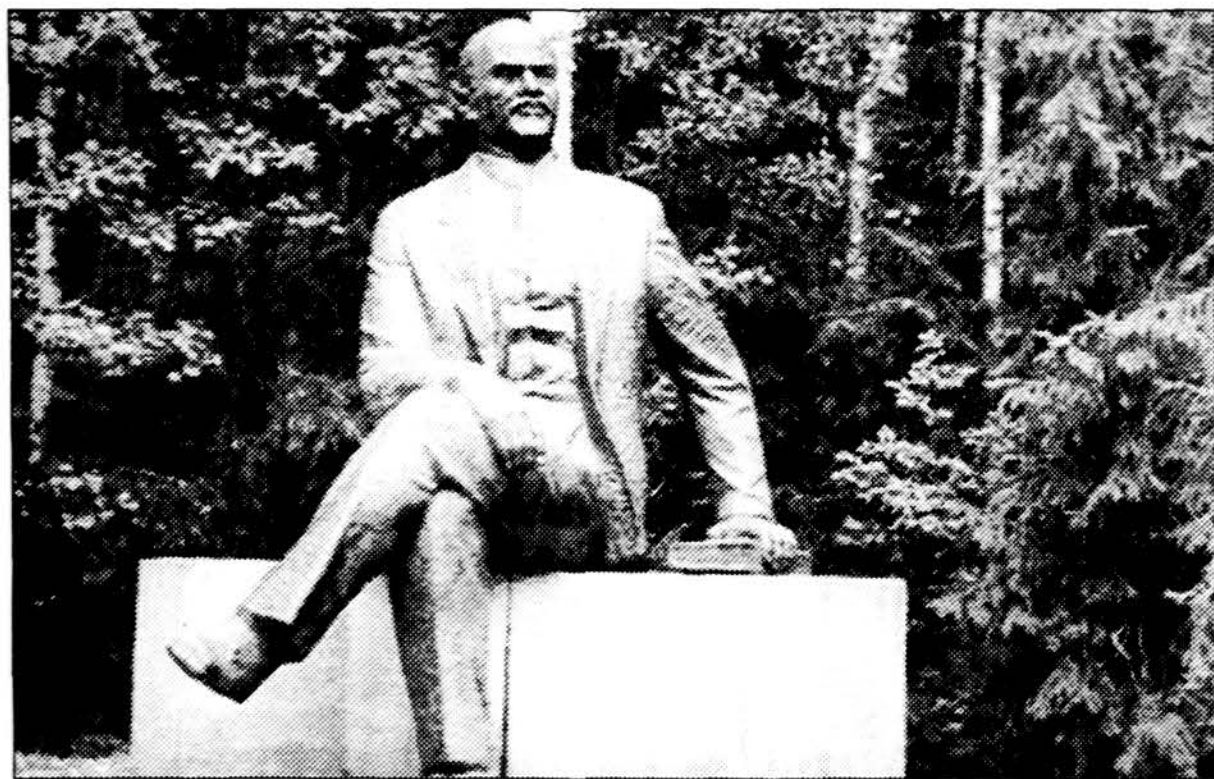
Kaip jau esu minėjęs spaudoje, parapijų uždarymas siejasi ir su kunigų trūkumu. Kunigų mažai, nes mažėja pašaukimų, plintant sekuliarizacinę galvosena, ir Lietuvai kenčiant sovietmečio skriaudos Bažnyčios pasekmės. Labai gaila, kad per tuos 50 okupacijos metų ir išeivijoje neatsirado pakankamai naujų pašaukimų į kunigus ir į vienuolius/es.

Esu taip pat pažymėjęs, kad esu Lietuvos Vyskupų Konferencijos delegatas lietuviams katalikams išeivijoje.

je. Tai reiškia, kad man tenka Konferencijai pateikti išeivijos lietuvių sielovados rūpesčius, pasiūlyti galimybes, tarpininkauti tarp vietinių ir Lietuvos vyskupų, tačiau neturiu įgaliojimo veikti vienašališkai, kaip įprasta ir bet kuriose organizacijose ar krašto komitetuose.

Kaip galime paveikti aukštesnio rango Bažnyčios hierarchų sprendimus? Patariama rašyti laiškus, peticijas vyskupijai. Rezoliucijos atitinkamoms institucijoms ir taipgi įtakingų organizacijų pareiškimai savo ruožtu yra naudingi norint pabrėžti parapijinės veiklos svarbą. Reikalingos bendros pastangos parapijų tarybų/komitetų, dirbant kartu su klebonais, vieningai pristatant bendrijos balsą vyskupijai, kreipiantis patarimų į įvairius šaltinius — pvz. prašant įvairių vietinių organizacijų paramos, kreipiantis į savivaldybę istorinio paveldo pažymėjimo reikalu.

Būtina paveikti ir savo tautiečius, parapijiečius. Kodėl? Nes pats ryškiausias būdas užtikrinti šventovės ateitį, už visus svarbiausias veiksnys, yra gausus, reguliarus lietuviškų Mišių lankymas. Tai yra neginčijamas įrodymas, kad lietuviški maldos namai yra reikalingi. Statistika rodo, kad veiklios parapijos yra gyvuojančios parapijos.

Lenino skulptūra Grūto parke.

J. Jučas: konfliktą dėl sovietinių stabų turėtų spręsti teismas

Vilnius, vasario 6 d. (BNS) — Ginčą dėl komunistų ir sovietų veikų skulptūrų eksponavimo privačiame Grūto parke turi spręsti teismas, mano kultūros ministras.

„Žiniasklaidoje šiuo klausimu pasigirdę išvedžiojimai dar labiau klaidina kūrinių autorius ir jų kūrinių naudotojus, bet nepadeda spręsti iškilusių problemos“, — antradienį išplatintame Kultūros ministerijos pranešime cituojamas ministras Jonas Jučas.

Grūto parke eksponuojamos skulptūros yra valstybės nuosavybė, tačiau materiali nuosavybė nėra tapati intelektinei nuosavybei — autorių teisės į kūrinių nesiejamos su nuosavybės teise į materialųjį objektą. Specialistai rekomenduoja kylančius nesutarimus spręsti derybomis, o nepavykus išspręsti ginčo taikiai — kreiptis į teismą.

Lietuvos autorių teisių gynimo asociacijos agentūros (LATGA—A) ir Grūto parko ginčai prasidėjo, kai autorių teisių gynėjai pareikalavo, kad už teisę viešai rodyti Broniaus Vyšniausko, Vaclovo Krutinio, Konstan-

tino Bogdano, Gedimino Jokūbonio, Alfonso Vincento Ambraziūno, Nijolės Gaigalaitės ir Stepono Šarapovo kūrinius Grūto parkas kasmet mokėtų 6 procentus nuo gaunamos sumos už parduotus bilietus. Tai sudarytų apie 80,000 litų per metus.

Parko įkūrėjas ir direktorius Viliumas Malinauskas, protestuodamas prieš LATGA-A reikalavimą už kelių skulptūrų eksponavimą mokėti atlygį, aptraukė jas juoda nepermatoma plėvele.

Minėtos skulptūros sovietmečiu buvo eksponuojamos viešose erdvėse, tačiau, atkūrus nepriklausomybę, iškeltos iš miestų ir miestelių aikščių bei skverų.

V. Malinauskui sumanius jas eksponuoti daug turistų sutraukiančiame Grūto parke, kurį užsieniečiai praminė „Stalinworld“ (Stalino pasaulis), Vyriausybė perdavė jas parkui panaudos teise.

V. Malinauskas teigia vadovaujasis nuostata, kad nėra „geros ar blogos istorijos“. Jis teigia, kad asmeninėmis pastangomis prižiūrimas parkas turi didelę šviečiamąją vertę.

Studentai mušasi dėl A. Brazausko

Atkelta iš 1 psl.

Štai penktadienio naktį grįžau iš Klaipėdos. Per vieną dieną teko suvažinėti pirmyn ir atgal. Beveik nuolat esu kelyje. Laisvalaikio lieka tikrai nedaug.

— Kaip sekasi dėstytojo darbas, ar jau įsisukote į studentijos tarpą?

— Šią savaitę pradėsiu dėstytojauti, nes mano paskaitos numatytos tik pavasario semestro metu, o jis prasideda vasarį. Kiek žinau, klausyti mano paskaitų užsirašė studentai iš įvairių fakultetų, ne tik politologai. Yra istorikų, teisės ir kitų specialybių studentų. Jų užsirašė ištis labai daug. Tiesą sakant, labai nustebau, kad mano paskaitos tokios populiarios.

Tačiau studentų skaičius ribojamas. Kursą klausys tik 50 akademinio jaunimo atstovų. Daugiau fiziškai nesutalpina jokia auditorija. Taigi, nežinau, ar visi sutilps (juokiasi).

— Ar šiandieniniai studentai labai skiriasi nuo tų, kokiais buvote Jūs, kai pats studijavote?

— Matote, labai daug priklauso nuo to, kokią specialybę žmogus pasirinkęs. Aš studijavau tiksluosius mokslus — matematiką, matematinės analizės, integravimus visokius, o čia — visi humanitarai. Tačiau studentas yra studentas. Jie turi savo bendravimo ir gyvenimo būdą.

Studentai labai įdomūs. Manau, kad per paskaitas bendrausime dialogo forma. Toks mano tikslas. Norėčiau, kad jie įsigilintų į užduotą temą ir ją aptartume diskusijos forma. Neketinu būti „kirvis“. Pats tokių dėstytojų nemėgau, taigi stengsiuos tokiu netapti.

— Gal atradote naujų, dėl laiko stokos anksčiau neišbandytų pomėgių, kuriuos dabar galėtumėte realizuoti?

— Pomėgiai tie patys, jie nesikeičia. Kartkartėmis pamedžioju. Tačiau ir tų medžioklių nepadažnėjo. Be to, žiema šiemet tokia netikusi. Medžioklės sezonas itin prastas.

— Senelio ir prosenelio pareigos taip pat reikalauja laiko. Ar palepinatė anūkus, proanūkius dovanomis, dažnesniais vizitais?

— Su dukromis matomės reguliariai. Bendrauju ir su viena, ir su kita. Dabar jau bendraujam šeimom — mūsų būryje net keturios šeimos. Stengiuos skirti jiems pakankamai dėmesio, tačiau neįknyrėti. Anūkų ir proanūkių šiaip nelepinu — tam yra tėvai. Nors sako, kad senelio pareiga lepinti labiau nei tėvai, nedarau to specialiai. Jeigu ko reikia, tada kitas reikalas. Niekada neatsisakau padėti.

Aš ir savo vaikų nelepinu, ir anūkai užaugo neišpaikinti. Manau, kad nuolatinis bendravimas su vaikais — ar tai būtų anūkai, ar proanūkiai — yra daug svarbesnis, nei pripuolamos brangios dovanos ar kito kio „pamaloninimai“.

— Gal atradote skaitymo malonumą? Juk anksčiau tam tikrai trūkdavo laiko. Kokią literatūrą skaitote dabar?

— Nedaug lieka laiko knygoms. Tačiau paskaitau vakarais. Kadangi veiklos tikrai netrūksta ir dabar, tai stengiuos skaityti lengvo turinio knygas. Darau tai prieš miegą. Jos padeda atirūkti nuo dienos šurmulio, atsipalaiduoti. Taip pat „neperdozuuju“ ir televizijos. Pažiūriu žinias, kartais kokį įdomesnį filmą.

— Ar žmona Kristina dažniau palepina mėgstamais Jūsų patiekalais? Ar skaniai gamina?

— Žmona puikiai gamina. Tik sunku jai pagaminti mėgstamiausią mano patiekalą — kraujinuosius kruopinius vėdarus. Tačiau jeigu kur jų pasiūlo — niekada neatsisakau. Kartais ir užsakome, kad pagamintų specialiai mums. Pačiai Kristinai juos gaminti nelabai išeina — juk labai specifinių produktų reikia, parduotuvėje jų nenusipirksi.

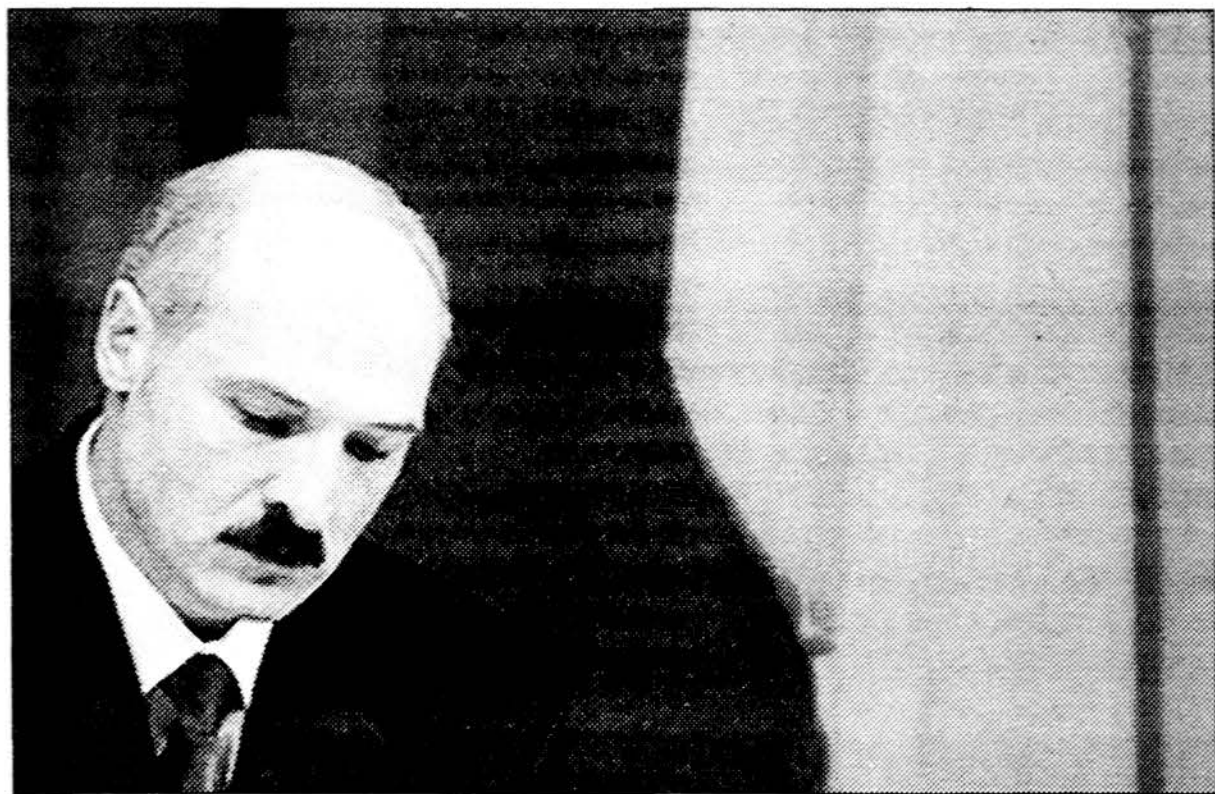
Žmona maitina puikiais pusryčiais. Kepa skanius omletus ir kiaušienes — tai su špinatais, tai su krabų lazdelėmis.

Pasaulio naujienos

(Remiantis AFP, Reuters, AP, Interfax, ITAR-TASS, BNS žinių agentūrų pranešimais)

Kremlius surado prorusišką A. Lukašenkos įpėdinį

Aleksandras Lukašenka.

„Reuters“ nuotr.

Maskva, vasario 6 d. (BNS) — Kremlius neseniai galutinai nusprendė, kad su autoritariniu Baltarusijos prezidentu Aleksandru Lukašenka jam nebe pakeliui ir sieks jį pakeisti prorusišku įpėdiniu, remdamasi laikraščiu „Versija“, rašo naujienų svetainė „NEWSru“.

Pasak laikraščio, Maskva ilgai pakentė baltarusių „Tėvelio“ savavaliavimą, bet kartą kantrybė trūko: susitarti su Baltarusijos prezidentu jau nebeįmanoma, ir tai kenkia ne tik Rusijos ir Baltarusijos susivienijimui, kuris be apčiuopiamų rezultatų tęsiasi jau aštuonerius metus, bet ir visai Rusijos ekonomikai — naftos ir dujų tranzitas vyksta per Baltarusiją, ir jeigu Minskas sugalvos užsukti vamzdį, jos didžioji kaimynė gali patirti didelių finansinių nuostolių.

Leidinyje pažymi, kad kol kas nežinomos visos detalės scenarijaus, pagal kurį Baltarusijai vadovaus žmogus, lojalus Maskvai tiek, kad per trumpiausią laiką būtų užbaigtas susivienijimas.

Tačiau, „Versija“ duomenimis, prieš 10 dienų Kremlius pasikvietė kelis labai turtingus Rusijos gyventojus.

Konfidencialus pokalbis vyko apie tai, kad būtų neblogai „susimesti“ kilniam Rusijos ir Baltarusijos susivienijimo reikalui ir suteikti finansinę paramą A. Lukašenkos „įpėdiniui“ — kažkokiam Sergejui Kariakinui.

Reikia pažymėti, kad tarp Baltarusijos politikų žmogaus tokia pavardė nėra, užtat gerai žinomas Sergejus Kaliakinas, opozicinės A. Lukašenkai Komunistų partijos vadovas, 2005 metais vadovavęs Baltarusijos demokratinių jėgų kandidato ir prezidentus rinkimų štabui. Partija seniai nesutaria su Teisingumo ministerija, kuri siekia sustabdyti BKP veiklą.

S. Kariakinas, kaip pažymi „Versija“, kol kas mažai žinomas ir Rusijoje, ir Baltarusijoje. Kai kuriais žiniomis, jis buvo kandidatų rezerve dar per 2001 metų rinkimus, bet buvo nuspręsti jo „neviešinti“.

Visą tą laiką S. Kariakinas sprendė „Rusijos ir Baltarusijos integravimosi klausimus, glūdinčius ekonomikos srityje“, dažnai važinėjo į Maskvą ir gerai buvo priimamas aukščiausiuose kabinetuose.

EUROPA

VARŠUVA

Artimas Lenkijos prezidento Lecho Kaczynskio sąjungininkas Aleksandras Szczygla pirmadienį pranešė, kad jam buvo pasiūlyta užimti gynybos ministro postą, kuriame jis pakeis Radosławą Sikorskį, atsistatydinęs dėl nesutarimų su premjeru, prezidento broliu dvyniu Jarosławu Kaczynskiu. 43 metų teisininkas A. Szczygla nuo 1990 metų dirba su L. Kaczynskiu, o nuo 2005 metų gruodžio iki 2006-ųjų rugpjūčio užėmė gynybos viceministro postą.

HANOVERIS

Po žudynių viename Vokietijos kinų restorane nuo šautinių žaizdų mirė septintoji auka, antradienį pranešė policija. Paslaptinių skerdynių aukas ankstų pirmadienį aptiko vienas vyras, nedideliame Šiaurės Vokietijos Zitenzeno miestelyje atvykęs į kinų restoraną „Lin Yue“ pasiimti iš darbo savo žmonos. Skirtingose restorano salėse jis aptiko šešis nušautus žmones — tris vyrus, savo žmoną ir dar dvi moteris. Kai kurios aukos buvo surištos. Restorane taip pat buvo nenukentėjęs dvejų metų vaikas. Vienas sunkiai sužeistas restorano darbuotojas dar buvo gyvas ir buvo skubiai nuvežtas į ligoninę, tačiau vėliau mirė.

LONDONAS

Pietų Anglijoje antradienį viename verslo centre sprogo, kaip įtariama, paštu atsiųstai bombai, buvo sužeisti du žmonės, pranešė policija. „Gelbėjimo tarnybos teikia pagalbą dėl sprogimo, kuris nugriaudėjo vienoje įmonėje“, — pridūrė pareigūnai. Policija buvo iškviesta iš karto po 9 val. ryto ir evakavo pastatą bei atitvėrė įvykio vietą. Šaltiniai teigė, kad šios atakos taikiniu buvo verslo paslaugas teikianti įmonė „Vantis“. Pirmadienį paštu atsiųstas paketas sprogo kompanijos „Capita“ būstinėje Londone.

BUDAPEŠTAS

Už praėjusiais metais Vengrijoje

beveik du mėnesius vykusius smurtinius antivyriausybinius protestus, per kuriuos buvo sužeista apie 800 žmonių, didžia dalimi atsakinga šalies policija, kuri nesiėmė griežtų veiksmų, rašoma antradienį paskelbtoje ataskaitoje. Dokumente, kurį paskelbė socialistų premjero Ferenc Gyurcsany paskirta nepriklausoma komisija, teigiama, kad paviešintas garso įrašas, kuriame vyriausybės vadovas prisipažįsta, jog melavo rinkėjams dėl šalies ekonomikos, kad laimėtų balandį vykusius rinkimus, dar padidino šalyje socialinę įtampą.

KIJEVAS

Ukrainos Aukščiausioji Rada vienbalsiai pritarė opozicijos siūlymui ir įstatymu uždraudė privatiuoti, nuomoti, atiduoti koncesijos pagrindu ir užstatyti, nusavinti ir kaip nors kitaip pakeisti nacionalinės dujų transportavimo sistemos nuosavybę. Už įstatymą balsavo 430 iš 450 Rados deputatų, balsavusiųjų „prieš“ nebuvo. Šio įstatymo projekto priėmimo iniciatorė Ukrainos opozicijos vadovė Julija Tymošenko pavadino įstatymo priėmimą „istoriniu žingsniu, kuris nutrauks pretenzijas į energetinę ir politinę Ukrainos nepriklausomybę“.

JAV

WASHINGTON, DC

Prezidento posto ketinantis siekti buvęs New York meras Rudolph Giuliani, kuris pelnė visuotinę pagarbą už tai, kaip vadovavo 2001 metų rugsėjo 11-osios teroro išpuolių nuokotam miestui, pirmadienį žengė svarbų žingsnį link savo tikslo tapti naujuoju Baltųjų rūmų šeimininku. Jis pateikė Federalinei rinkimų komisijai pareiškimą dėl kandidatavimo ir suformavo vadinamąjį tyrimo komitetą, kad galėtų pradėti rinkti pinigus savo kampanijai.

* * *

JAV valstybės departamentas griežtai reagavo į naujus kaltinimus buvusiems naftos kompanijos „Jukos“ akcininkams Michailui Chodorovskui ir Platonui Lebedevui, pareikšdamas, kad nauja baudžiamoji byla šiems verslininkams kelia klausimų, ar Rusija gerbia teisės normas, taip pat ar laikosi demokratijos ir laisvos rinkos ekonomikos normų.

Respublikonai blokavo debatus

Washington, DC, vasario 6 d. („Reuters“/BNS) — Respublikonai pirmadienį Senate blokavo debatus dėl karo Irake, suduodami smūgį prezidento plano pasiūsti į šią šalį daugiau amerikiečių karių kritikams, tačiau demokratai įspėjo, kad neatsisakys ketinimų priversti George W. Bush keisti politiką Irako atžvilgiu.

Susivieniję respublikonai pasinaudojo Senato darbo procedūromis, kad sužlugdytų naujos demokratų daugumos planus surengti debatus dėl rezoliucijos, smerkiančios G. W. Bush ketinimus papildomai nusiųsti į Iraką 21,500 karių.

Demokratai pažadėjo vėl iškelti šį klausimą, kai bus svarstomas prezidento pateiktas prašymas papildomai skirti kariniams veiksams Iraką milijardus JAV dolerių.

„Mes ketiname svarstyti Irako temą. Jie gali kuriam laikui sutrukdėti mums apsvaistinti karo eskalavimą, tačiau jie negali užkirsti mums

kelio svarstyti Irako temą“, — sakė Senato demokratų vadovas Harry Reid iš Nevados.

Rezoliucija prezidentui nebūtų teisiškai įpareigojanti, tačiau jos priėmimas būtų pirmasis rimtas Kongreso bandymas mesti iššūkį G. W. Bush dėl visuomenėje itin nepopuliaraus karo.

Pagal Senato darbo taisykles, per balsavimą 60 senatorių turėjo pasisakyti už tai, kad būtų pradėti debatai. Pirmadienį tam pritarė tik 49 senatoriai, o 47 balsavo prieš.

Kritikai teigia, kad respublikonų senatoriaus John Warner iš Virginia ir demokratų senatoriaus Carl Levin iš Michigan inicijuotas žingsnis esąs prastai užmaskuotas politinis smūgis G. W. Bush, kuris nuliūdintų amerikiečių karius ir pademonstruotų Amerikos susiskaldymą. Respublikonai taip pat sakė, jog balsavo prieš protestuodami, kad nebuvo atsižvelgta į jų siūlytas pataisas.

ATLANTIC Express Corp.

1-800-775-SEND

www.atlanticexpresscorp.com

Ocean Freight	Krovinių gabenimas laivu į visas pasaulio šalis.
Auto Export	Krovinių gabenimas lėktuvu į visas pasaulio šalis.
Small Packages	Automobilių pirkimas bei siuntimas į visas pasaulio šalis.
Trucking	Krovinių pervežimas visoje Amerikoje.
Air Freight	Smulkių siuntinių siuntimas bei pristatymas į namus Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje, Baltarusijoje bei Ukrainoje.

8801 78th Ave Bridgeview, IL 60455 Tel. 1 708-599-9680

Fax. 1 708-599-9682 Tel. 1 800-775-7363

MŪSŲ VIRTUVĖ

Paruošia **Julija K.**

VISKO PO TRUPUTĮ

Gdytojai ir įvairiausi sveikatos reikalų žinovai mus įtikinėja, kad kasdien valgytume kuo daugiau daržovių ir vaisių. Kai kurie žmonės dabar iš tolo kratosi žalių — „lapinių“ — daržovių, nes, po to, kai pernai nuo žalių špinatų (ir svogūnų laiškų, ir salotų ir...) buvo daug susirgimų, daugelis vis dar nepasitiki jų švarumu, nepaisant augintojų ir parduotuvių užtikrinimų.

Taigi, jei bijome vartoti žalias daržoves, valgykime jas virtas, troškintas ar kaip kitaip paruoštas, ypač įvairias „kopūstines“, kaip brokoliai, Briuselio kopūstėliai, žiediniai kopūstai, žalieji ir raudonieji kopūstai, na, ir, žinoma, rauginti.

Brokoliai su morkutėmis

1 puod. mažų morkučių, perpjautų per pusę išilgai

4 puod. brokolių „žiedukų“

1 šaukštelis sezamo aliejaus (roasted sesame oil)

1 šaukštelis smulkiai sutrinto česnako (galima iš stiklainiuko)

1 šaukštelis tarkuotos apelsino žievelės (tik oranžinė dalis)

1/4 puod. apelsinų sulčių

1/8 šaukštelio džiovintų aitriųjų raudonų pipirų (crushed red pepper flakes)

1/4 šaukštelio druskos

4 puod. vandens

Puode užvirti pasūdytą vandenį, sudėti morkutes ir pavirti 1 minutę. Sudėti brokolius, pavirti, kol daržovės truputį suminkštės, bet jokių būdu nepervirti — apie 2–3 min. Nuvarvinti daržoves ir perpilti šaltu vandeniu, kad per daug nesuminkštėtų (karštos daržovės „baigia virti“ net po to, kai verdantis vanduo nuvarvinamas). Padėti į šalį.

Keptuvėje įkaitinti aliejų, sudėti morkas, brokolius, česnaką ir apelsino žievelę. Maišant pakepinti, kol viskas gerai įkais, apie 3 min. Supilti apelsinų sultis ir suberti pipirų žvynelius. Pavirti dar 2 minutes, kol įkais. Patiekti karštus.

Brokoliai su duonos džiovėseliais

3 šaukštai alyvų aliejaus (extra virgin olive oil)

2 šaukšteliai sviesto

1/3 puod. sausų duonos džiovėselių

1 maišelis (14 uncijų) sušaldytų brokolių žiedukų

1 sutrinta česnako skiltelė

1/4 šaukštelio druskos

1/4 šaukštelio maltų pipirų

Keptuvėje įkaitinti 1 šaukštą aliejaus ir sviestą. Suberti duonos džiovėselius ir, nuolat maišant, pakepinti, kol gražiai paruduos — apie 3 minutes. Džiovėselius sudėti į indelį ir padėti į šalį.

Keptuvėje įkaitinti likusius 2 šaukštus aliejaus, sudėti česnaką ir pakepinti (ant silpnos ugnies) apie 30 sekundžių. Sudėti atšildytus (galima popieriniais rankšluostėliais nus-

pausti atsiradusį skystį) brokolius ir pakepinti maišant, kol gerai įkais, apie 5 min. Apibarstyti druska ir pipirais. Prieš patiekiant, sumaišyti su paruoštais duonos džiovėseliais.

Briuselio kopūstėliai

2 puod. (1 pint) šviežių Briuselio kopūstėlių (Brussels sprouts)

2 puod. vandens

2 puod. pieno

1/2 šaukštelio druskos

1/4 šaukštelio maltų pipirų

1/4 puod. sumažinto riebumo rūgščios grietinės arba be jokių prieskonių neriebaus jogurto

Nuo Briuselio kopūstėlių nupjauti kotelius, nuimti suvytusius ar palaidus lapelius. Į kiekvieno apačią aštriu peiliu įdurti skylutę (apie 1/2 colių dydžio), po to į kotelį įpjauti „kryžiuką“ (tas padeda kopūstėliams greičiau išvirti).

Puode sumaišyti pieną su vandeniu, įkaitinti iki virimo, sudėti kopūstėlius ir pavirti 8–10 min., kol bus minkštoki (nereikia pervirti). Nuvarvinti, apibarstyti druska ir maltais pipirais, sumaišyti su rūgščia grietine ir patiekti karštus.

Kepti Briuselio kopūstėliai

2 puod. (1 pint) žalių Briuselio kopūstėlių (Brussels sprouts)

2 puod. vandens

2 puod. pieno

1/2 citrinos sultys

1 šaukštelis imbiero miltelių (ginger)

1 šaukštas aliejaus

1/2 puod. sukapoto svogūno

1 šaukštas smulkiai sukapotos citrinos žievelės

1 česnako skiltelė, smulkiai sutrinta

2 šaukštai sojos padažo

2 šaukštai vandens

1 šaukštelis krakmolo

Nupjauti kopūstėlių kotelius, į kiekvieną likusį kotelį aštriu peiliu įrežti „kryžiuką“. Puode sumaišyti pieną su vandeniu, užvirti. Sudėti kopūstėlius ir pavirti, kol šiek tiek suminkštės, apie 8–10 min. Nuvarvinti ir kiekvieną kopūstėlį perpjauti (išilgai per pusę). Padėti į šalį.

Krakmolą sumaišyti su citrinų

sultimis. Kitame indelyje sumaišyti sojos padažą, vandenį ir imbierą.

Įkaitinti gilią keptuvę, supilti aliejų, tuomet sudėti svogūnus ir maišant pakepinti 30 sekundžių. Sudėti kopūstėlius ir maišant pakepinti dar 30 sekundžių. Supilti sojos mišinį, užvirti. Įmaišyti krakmolo-citrinos mišinį ir maišant pavirti, kol sutirštės.

Nuimti nuo liepsnos, įmaišyti česnaką ir citrinos žievelę.

Daržovių apkepas

1 sv. maišelis (arba dėžutė) sušaldytų maišytų daržovių (morkų, pupelių, žirnių, kukurūzų ir kt.)

1 skardinukė „cream of broccoli soup“

1/3 puod. pieno

1 skardinukė keptų svogūnų žiedelių (French fried onion rings)

Maždaug 8 puod. talpos, mikrobangei tinkančiam inde sumaišyti sušaldytas daržoves, sriubą ir pusę svogūnų griežinėlių. Pakaitinti pačia aukščiausia temperatūra 10–12 min. (Jeigu ruošama orkaitėje, ją įkaitinti iki 375 laipsnių F ir daržoves pakepinti 30–35 min.), kol daržovės suminkštėja. Kepant retkarčiais pamaišyti.

Prieš patiekiant, viršų apdėti likusiais svogūnų ritinėliais.

Daržovių sriuba

2 šaukštai alyvų aliejaus

3 (tik baltoji dalis) porai, gerai nuplauți ir smulkiai sukapoti (porai, angl. „leeks“)

6 česnako skiltelės, sukapoto

2 morkos, supjaustytos nedideliais gabaliukais

2 saliero lapkočiai, sukapoti

1 skardinukė pomidorų (su visu skysčiu)

1 ir 1/2 puod. žalių kopūstų, sukapotų

1/3 puod. nevirtų rudų ryžių

1/3 puod. lęšiukų (lentils)

1 lauro lapelis

2 šaukšteliai druskos

1 šaukštelis džiovintų čiobrelų (thyme)

7 puod. vandens

Didelėje keptuvėje įkaitinti aliejų, sudėti porus ir maišant pakepinti, kol suminkštės, apie 5 minutes. Su-

dėti česnakus, maišant pakepinti, kol skaniai pakvips, apie 30 sekundžių.

Sudėti salierus, morkas, pomidorus, kopūstus, rudus ryžius, lęšiukus, lauro lapelį, druską, čiobrelus ir pipirus (jeigu viskas keptuvėje netelpa, po to, kai pakepinami porai ir česnakas, viską perdėti į puodą). Užpilti šaltu vandeniu, padidinti po puodu liepsną ir užvirti, po to liepsną sumažinti ir pamažu virti, kol daržovės suminkštės — apie 1 val.

Sriubą patiekti lėkštėse, apibarstant (jeigu norima) tarkuotu Parmesan sūriu ir šviežių petražolių lapeliais.

Meilės pyragas

(Artėjant šv. Valentino dienai, siūlau savo mylimiesiems iškepti šį pyragą, kuris angliškai vadinasi „Kiss-Me Cake“)

Tešla

1 apelsinas

1 puod. razinų

1/3 puod. graikinių riešutų (walnuts)

2 puod. miltų

1 puod. cukraus

1 šaukštelis kepimo miltelių

1/2 šaukštelio druskos

1 puod. pieno

2 kiaušiniai

1/2 puod. sviesto (galima pavartoti ir aliejų)

Viršus

1/3 puod. apelsinų sulčių

1 šaukštelis cinamono

1/4 puod. smulkiai sukapotų riešutų

Įkaitinti orkaitę iki 350 F. Riebalais ištepti ir pamiltuoti 13x3 colių dydžio kepimo indą. Išspausti apelsiną, pasilikant 1/3 puod. sulčių. Vartojant „Food processor“ sukapoti apelsino žievę, razinas ir 1/3 puod. riešutų.

Dideliame dubenyje sumaišyti miltus, druską ir kitus likusius produktus. Įmaišyti apelsinų-riešutų-razinų košę. Tešlą supilti į keptuvę ir kepti 35–45 min.

Išėmus iš orkaitės, ant dar šilto pyrago viršaus užpilti sumaišytas apelsinų sultis su cinamonu. Apibarstyti sukapotais riešutais. Pyragą (visiškai atvėsusį) supjaustyti ketvirtiniais.

KELIONĖS

„TITANO VARTAI“
Kelionės po Lietuvą
ir Baltijos šalis
dilk@takas.lt
www.titanovartai.lt

PASLAUGOS

**SANTECHNIKOS
„PLUMBING“**
darbai – 24/7 service.
Pigiai, greitai, kokybiškai ir sąžiningai.
Tel. 773-494-9989

**STATE FARM
INSURANCE
AUTOMOBILIO,
NAMŲ, SVEIKATOS IR
GYVYBĖS DRAUDIMAS**

Agentas Frank Zapolis
Off. Mgr. Aukšė S. Kane
Vilma Jarulienė
Virginija Smuikaitienė
kalba lietuviškai.

FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 95th St.,
Evergreen Park, IL 60805
Tel. 708-424-8654; 773-581-8654

SIŪLO DARBĄ

Nanny in Downers Grove
Mon. – Fri 7.45 – 5 PM, 2
kids: 1 & 3 years old
Pro Care Agency Inc.
847-391-4164

NEKILNOJAMASIS TURTAS

GREIT PARDUODA

First Landmark Realty
Bus. 773-590-0205
Res. 708-425-7160

**RIMAS
STANKUS**

- Čikagoje ar priemiesčiuose
- Greitas ir sąžiningas pataravimas
- Nuosavybių įkainavimas veltui
- Tarpininkaujame gaunant paskolą
- Pensininkams nuolaida

STASYS CONSTRUCTION

Staliaus darbai, rūšių, vonių ir virtuvų įrengimas; priestatai; keramikos plytelės; „sidings“, „soffits“, „decks“, „gutters“, plokšti ir „shingle“ stogai; cementas, dažymas. Turiu darbo draudimą.
S. Benetis, tel. 630-241-1912

...ĮVAIRŪS...

* **Medikė**, turinti žalią kortelę, vaivuoji, anglų kalba buitine, perka gerai apmokamą darbą su gyvenimu. Tel. 630-788-7325.

* **Vyras** ieško žmonių priežiūros darbo lietuvių ar rusakalbių šeimose su gyvenimu ar su grįžimu į namus. Gali atlikti įvairius namų ūkio darbus, gali pakeisti bet kurią savaitę

dieną. Turi patirties, automobilį, žalią kortą. Tel. 708-499-6032.

* **Muzikantas** Steponas Sadauskas, grojantis akordeonu, saksofonu, smuiku bei dainuojantis ir galintis nuotaikingai pravesti įvairias šventes, siūlo savo paslaugas. Tel. 708-499-6032.

Išėivijos spauda ir „pašildyti barščiai“

Pokalbis su LŽS pirm. Edvardu Šulaičiu

Prieš gerus metus JAV išėivijos spaudoje skaitėme LŽS inf. pateiktą informaciją, kad veiklą pradėjo naujoji Lietuvių žurnalistų sąjungos valdyba. Tai įvyko 2005 m. lapkričio mėn. 12-13 dienomis, kada Čikagoje lankėsi Lietuvių žurnalistų sąjungos (LŽS) pirm. Kęstutis Miklas ir perdavė šios organizacijos antspaudą bei dokumentus naujai išrinktos valdybos pirm. Edvardui Šulaičiui. Pernai lapkričio pradžioje lietuviškoje spaudoje vėl matėme LŽS pranešimą. Tai paskatino mane pirmininką elektrosinėje erdvėje pasivyti ir pakalbinti.

Edvardas Šulaitis

— Spauodoje bendradarbiaujate bent 56 metai. O nuo kada esate LŽS nariu?

— Maždaug atspėjote: spauodoje vien tik JAV bendradarbiauju nuo 1949-ųjų rudens, tuoj po to, kada atsiradau šiame krašte. Atsimenu pirmąją korespondenciją pasiunčiau į „Draugo“ dienraštį (jis, pagal gaunamus sąrašus, buvo siuntinėjamas visiems atvykstantiems iš Vokietijos į JAV apsigyventi). Kadangi aš plaukiau tokiu laivu, kuris į Ameriką vežė 100,000-ąjį DP ir išvykstant iš Vokietijos buvo tam tikros išskilmės, buvo proga visą tai pažymėti. Kiek vėliau pradėjau bendradarbiauti ir kituose išėivijos laikraščiuose bei žurnaluose (turbūt, maždaug 20-ye).

Dėl priklausymo LŽS reikia platesnio paaiškinimo. Pradžioje veikė tik šios sąjungos skyriai. Tad reikėjo įstoti į vietinį (mano atveju – į Čikagos) skyrių. Aš ne tik priklausiau šiam skyriui, bet buvau ir jo valdyboje. Atsimenu, be manęs Čikagos skyriaus valdyboje buvo Antanas Gintneris (ilgametis pirmininkas), Jonas Vaičiūnas, Pranas Šulas (beje, jų jau nėra gyvųjų tarpe). Vėliau į mūsų valdybos eiles dar atėjo dr. Kazys Sruoga, Vytautas Zalatorius (šis dar yra gyvas). Tokie skyriai steigėsi visoje Amerikoje. Vienas net buvo Australijoje – Sydnejaus mieste. Kuomet LŽS centro valdyba buvo išrinkta Detroite, nariai buvo raginami stoti į „centrinį skyrių“. Aš į jį įstojau turbūt 1964 metais.

— Paskelbus naują LŽS valdybos sudėtį, spauodoje teko matyti priekaištų, kad valdybos daugumą sudaro vieno, būtent „Amerikos lietuvių“ savaitraščio, darbuotojai. Ar turite kokią pastabą tam komentarui?

— Sunku ką nors šiuo reikalu „protinesnio“ pasakyti. Aš manau, jog yra žmonių, kurie priekaištuoja, nepaisant, ką tik bedarytum. Kuomet aš buvau pakviestas į pirmininko pareigas ir reikėjo sudaryti „komandą“, rinkausi iš artimiausių kolegų, spaudos darbuotojų. Gaila, kad vienas jų (Bronius Juodelis) tuoj pat iškrito, o jis nebuvo „Amerikos lietuvių“ darbuotojas. Tada pakvietėme Joną Tamulaitį, kuris irgi nėra šio savaitraščio bendradarbis. Aš pats ir kai kurie AL artimi bendradarbiai rašome ir į kitą spaudą, taigi nepasakyčiau, kad mes visą dėmesį nukreipėme tik į AL. O, be to, LŽS valdyba nėra kokia nors laikraščių leidėjų atstovybė, kurioje turi būtinai būti visos spaudos atstovai. Ji niekada tokia nebuvo ir, manau, niekada nebus. Laikraščių leidėjai, aš manau, galėtų įkurti savo vienokiu ar kitokiu vardu pavadintą sąjungą ar pan.

— Buvo siūlymų valdybą sudaryti žiniasklaidos atstovavimo pagrindu, kur kiekvienas JAV išėivijos laikraštis bei radijo/TV valandėlės turėtų savo atstovą. Ar ši mintis skatintina ateityje?

— Aš tokio siūlymo asmeniškai negirdėjau. Bet, kaip jau atsakant į ankstesnį klausimą pareiškiau, tai turėtų būti atskiras vienetas, nepriklausomas nuo Lietuvių žurnalistų sąjungos (LŽS).

— Pirmajame pranešime spaudai buvo kvietimas išėivijos žiniasklaidos bendradarbius tapti LŽS nariais. Kiek į tą kvietimą atsiliiepė?

— Reakcija į kvietimą tapti LŽS nariais buvo gana teigiama. Įstojo mažiausiai dešimt naujų narių ir dar yra būrelis kandidatų, kurie norėtų jais būti.

— Valdybos siūlomų įstatų pataisoje įžiūrėtas lyg ir naujas narystės suvaržymas, reikalaujantis rekomendacinio laiško iš atstovaujamos žiniasklaidos priemonės. Tuo būtų atsiribojama nuo pirmuosius žingsnius žengiančių arba niekam neatstovaujančių kolegų. Ar tai prasminga?

— Nežinau, ką šiuo klausimu galėčiau pasakyti. Tarp valdybos narių buvo įvairių nuomonių. Būta pasiskaidymų, kad nereikėtų priimti visų, norinčių į sąjungą įstoti. Todėl tas punktas naujuose įstatuose ir įrašytas. Tačiau dar nereikia, jog bus atstumti tie, kurie vienaip ar kitaip mūsų spaudoje reiškėsi, ar reiškiasi. O jeigu kas nors nori pasinaudoti LŽS nario biletu vien tik asmeniškais išskaičiavimais, gal tokiems ir nebūtina jį išduoti.

— Buvo rašyta, kad LŽS sąrašuose yra apie šimtas narių.

Akių ligų specialistai

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

Vidaus ligos

EDMUNDAS VIZINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos pagal susitarimą

Dantų gydytojai

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-8101
Valandos pagal susitarimą

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą.
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai.
4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL
55 E. Washington, Suite 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260.

Širdies ir kraujagyslių ligos

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

Stuburo ir skausmo ligos

JONAS V. PRUNSKIS, MD
TERRI DALLAS PRUNSKIS, MD
MAUNAK V. RANA, MD
Illinois Pain Institute
Nugaros, sprando, galvos, sąnarių, sužiedimų darbotvėje bei kitų vietų skausmo diagnozės ir gydymo specialistai.

Elgin: 847-289-8822
McHenry: 815-363-9595
Elk Grove: 847-718-1212
www.illinoispain.com

Chirurgai

Dr. PETRAS V. KISIELIUS
Inkstų, pūslės, prostatos gydymas bei chirurgija
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
630-941-2609

Kiek iš jų aktyviai reiškiasi mūsų spaudoje?

— Kiek aš matau iš spaudos puslapių, šiuo metu aktyviai dar reiškiasi apie trys ketvirtadaliai visų LŽS narių. Gana daug narių yra garbaus amžiaus sulaukę žmonės, tai sunku tikėtis, kad jie aktyviau reikštųsi. Tačiau, kiek sveikata ir kitos aplinkybės leidžia, jie stengiasi rašyti.

Gaila, kad paskutiniu metu nemaža narių iškeliavo amžinybėn, o kai kurie iš jų net nesulaukė brandesnio amžiaus. Bet gerai, kad jų vietą užima jaunieji spaudos darbuotojai, daugiausia atvykę iš tėvynės Lietuvos.

— Ar galėtumėte, nors paviršutiniškai, duoti jų demografinę charakterizaciją?

— Daugumas sąjungos narių gyvena Šiaurės Amerikoje (JAV ir Kanadoje). Jų yra ir tolimoje Australijoje, ir Europoje, įskaitant ir Lietuvą. Joje gyvena apie dešimt LŽS narių. Lietuvoje išsikūrė tie spaudos darbuotojai, kurie anksčiau gyveno JAV, bet sugrįžo Lietuvon arba žmonės, kurie bendradarbiauja JAV leidžiamuose lietuviškuose laikraščiuose.

— Kiek narių iš žiniasklaidos pragyvena?

— Šis klausimas ne taip lengvai atsakomas. Mes tiesiogiai narių neklausime, kiek jis gauna už darbą spaudoje. Tikriausiai tokių nėra daug, o, be to, net ir tie, kurie gauna didesnius ar mažesnius atlyginimus, vargu ar gali vien tik iš to pragyventi. Žinoma, čia lengviau pensininkams, kuriems iš spaudos gaunami atlyginimai ženkliai prisideda prie gaunamų pensijų.

— Turėta ryšių ir su Tarptautinę žurnalistų federaciją – kokie tie ryšiai dabar?

— Ryšiai su Tarptautine žurnalistų federacija tuo tarpu pakibę ore. Anksčiau jie būdavo palaikomi per Lietuvos žurnalistų sąjungą. Iš jos būdavo gaunamos ir tos federacijos narių formos. Kuomet pasikeitė LŽS pirmininkas, dar šis klausimas nėra suderintas. Tačiau, galvoju, jog vėl bus, kaip ir anksčiau.

— Netikėtai teko sužinoti, kad Kanadoje turima Kanados lietuvių žurnalistų sąjungą. Ko

kie ryšiai su ja?

— Aš apie Kanados lietuvių žurnalistų sąjungos gyvavimą ar bet kokią veiklą jau seniai girdėjau. Apie ją nerašo ir Kanados lietuvių spauda. Galvoju, kad ji numirė natūralia mirtimi, kaip ir daugelis kitų organizacijų vienetų. Būčiau laimingas, jeigu klysciau. Jeigu ji dar gyva – norėčiau, kad atsiliptų. Būtų galima bendrauti.

— Mūsų lietuviškos spaudos veteranė Stasė Semėnienė mūsų spaudą ne tik atidžiai seka, bet ir bendradarbiauja. Neseniai „Drauge“ (2007.01.03) ji džiaugėsi, kad esate LŽS pirmininku ir prisiminė JAV LB Kultūros tarybos Žurnalistų premiją, suteiktą Jums 2003 metais. Rašinio pabaigoje ji kritiškai pasisako prieš tų pat straipsnių pasikartojimą per kelis laikraščius. „Jie nustoja tada savo vertės, atsiduoda tartum pašildyti barščiai“. Kokia būtų Jūsų asmeniškai, ir kaip LŽS pirmininko, nuomonė tuo reikalu?

— Spaudos veteranės Stasės Semėnienės iškeltu klausimu aš jau buvau pasisakęs „Amerikos lietuvių“, atsakant, į dabar jau a.a., Petro Palio panašią nuomonę. Iš esmės pacitavau logišką „Darbininko“ laikraščio buv. redaktoriaus J. Kelero tame savaitraštyje išsakytą teiginį, jog viso pasaulio spaudoje daug kur kartojasi panašūs ar net tie patys rašiniai, kuriuos pateikia spaudos sindikatai, agentūros ir pan. Jeigu jie pateikia informaciją, tai tokie rašiniai yra būtini, nes daug įdomių dalykų liktų nepažymėta.

Pavyzdžiui, aš irgi kartais pasiunčiu panašius reportažus, (ne diskusinio pobūdžio rašinius) keliems laikraščiams, nes rengėjai prašo, kad būtų aprašyta įvairioje spaudoje. Reportažiniai ar informaciniai rašiniai nėra kokia kūryba, jog ją galėtumei visiškai skirtingai paruošti, nebent pradėtum iš antro galo. Bet dažnai siunčiant spaudai kai ką praleidžiu, su trumpinu ar pan. Aš atsimenu ankstesnius laikus, kuomet „Tėviškos žiburiai“ naudodavo mano reportažus iš Čikagos spaudos ir juos atpasakodavo, kartais minėdami mano pavardę, o kartais – ne. Nukelta į 11 psl.

...VAIRŪS...

* **Moteris** ieško darbo su grįžimu namo. Tel. 630-915-3019.

* **Moteris** ieško darbo „downtown“ su gyvenimu. Tel. 630-915-6062.

* **Moteris** ieško darbo po 4 val.p.p. Tel. 630-706-1188, Kristina.

* **Moteris** ieško darbo antradieniais ir penktadieniais. Tel. 630-915-1891.

GĖRIS GIMDO GĖRĮ

Kaip gera, kad vis atsiranda gerų žmonių! Kaip praskaidrino dieną, kai privažiavusi greitkelio kasininkę sužinojau, kad man nereikia mokėti už važiavimą keliu, už mane sumokėjo nepažįstamas vairuotojas važiavęs prieš mane!

konkursų laureatė, per kuriuos užmezgiami įvairūs ryšiai ir įgyjama sceninė patirtis. Su savo vyru auginanti sūnelį Luką Benediktą, Gabrielę Gilytę užjaučia neteklius pergyvenančius mažylius ir savo koncertu šeštadienį, vasario 17 d., 6 val. vakare

Lietuvos vaikučiai dėkoja „Saulutei ir viseims geradariams, kurie padeda žengti į gyvenimą. Nuotraukoje: klubo „Devynardbė“ vaikų darželio „Nendrė“ mažieji lankytojai.

Dar labiau susijaudinau, kai Audrius Gudavičius, per „Saulutę“ remiantis kelis vaikus, pasisiūlė suruošti labdaros renginį „Saulutei“. Kaip sakė, taip ir padarė! Gruodžio 2 d. lietuvių įkurtame restorane „Kunigaikščių užėiga“ („Duke's Eatery & Deli“) Audriaus Gudavičiaus (www.NamaiButai.com) ir Giedriaus Memėno („Taurus Mortgage, Inc.“) dėka įvyko labdaros akcija „Padovanojok Kalėdų viltį“.

Patys neseniai iš Lietuvos atvykę rengėjai teigė: „Žmonių širdys atvertos gerumui, labdarai, tauriems ir kilniems darbams palengvina ne vieno našlaičio, sergančio, skurstančio vaiko dalį, įžiebta vilties žiburėlių“. Vakara vedė Gailė Main (su Kęstučiu Stančiausku, „Aldegunda“ grupėje), grojo „Cigar Band“. Renginį rėmė laikraščiai: „Verslas“, „Amerikos lietuvis“, „InfoTiltas“, AL televizija, „Dadu“ ledai, firma „Alita“, gelininkai www.WindyCityLily.com, grožio salonas „Daiva“, restoranas „Kunigaikščių užėiga“. Tą dieną buvo rasti rėmėjai (po 360 dol. metams) septyniems vaikams, surinkta per 6,000 dol. aukų.

Kadangi Lietuvos vaikų globos būrelis „Saulutė“ pavasarį minės 14 metų savanoriškos veiklos sukaktį daugelis JAV lietuvių ir amerikiečių yra aukoję savo talentus, materialiai ir finansiškai sušelpę vargingai gyvenančius vaikus Lietuvoje. Nepaprastai malonu, kad prie „Saulutės“ pastangų jungiasi ir Lietuvoje gyvenantys žmonės, padengdami atlikėjų transatlantinės kelionės išlaidas ar pasisiūlydami be honoraro atlikti programą. Padėka pastaruosius pora metų savo talentus skyrusiems: „Vilniaus styginių“ kvartetui, Eglei ir Vytautui Juozapaičiams, Rimantui Vingrui su David Low.

„Saulutės“ vaikučių labai koncertą pasiūlė ir pianistė Gabrielė Gilytė. Nuo ketverių metų pamėgusi pianiną, Gilytė baigė M. K. Čiurlionio menų gimnaziją ir Lietuvos muzikos ir teatro akademiją, o 2002 metais buvo pakviesta tęsti studijas Frankfurto aukštojoje muzikos mokykloje. Jauna pianistė yra daugelio

Lietuvių dailės muziejuje (PLC Lemonte žemutiniame aukšte) per „Saulutę“ nori padėti skurdžiai gyvenantiems vaikučiams Lietuvoje.

Už paramą susilaukiama širdį veriančių padėkų. Gražina Landsbergienė detalai papasakoja, kaip panaudojama iš „Saulutės“ gaunama simbolinė auka. A. Žiauberienė, S. Lipovienė, V. Miklyčienė ir kiti patikėtiniai atsiunčia kruopščiai paruoštas ataskaitas su parašais. Dėkoja metinę paramą gaunantys vaikai, šeimos, studentai.

Vienos klasės auklėtoja rašo: „Mano klasėje tik berniukai, iš kurių dauguma gyvena skurdžiai. Kartais jie negali ateiti į mokyklą vien dėl to, kad suplyšo batai, o kitų neturi. Jie negali dalyvauti kūno kultūros pamokose, nes neturi sportinių batų, o į sporto salę galima įeiti tik su sportiniais bateliais. Artėjo žiema, o vienas neturėjo striukės (žieminio švarko). Tėvai išsiskyrę, mama vartoja alkoholį. Berniukas gyvena pas močiutę, kuri beveik visus pinigus išleidžia vaistams. Ačiū, kad galėjo su V. M. nueiti į parduotuvę ir nupirkti striukę, kurią vaikas išsirinko. Šiais metais jis labai gerai lanko mokyklą — jam čia maloniau, turi prie ko prisiglausti“.

Jauna motina dėkoja už 100 Lt, kuriuos gavo per pedagogę. Ji augina sūnų, yra išsiskyrusi su vyru, kuris prieš Kalėdas pavogė visą jos atlyginimą.

Per „Saulutės“ JAV Rytinio pakraščio atstovus: Bob Duda ir Ginger Houghton, Liudas Šlenys, susipažinęs su Brone Grušiene, Pakruojuje organizavo grupę, kuri padeda jai ir jos vyrui ne tik maitinti, bet visokeriopai aprūpinti apylinkės vaikus. Laiške B. Grušienė dėkoja Liudui Šleniui ir visiems geradariams: „Dėkoju už dovanas, kurias gražių jaunuolių pora atvežė prieš Šv. Kalėdas. Dėkoju Valei Kliknienei ir Zitai Dapkienai už nuostabiai numegztas kepuraites. Vaikučiai žadėjo kepuraites labai saugoti ir užsidėti tik per šventes. Per Šv. Kalėdas vaikučiai jau buvo atėję jomis pasipuošę. Mes čia meldėmės ir vaišinomės. Tuoj po

Naujųjų metų vėl susirinksime ir vaišinsimės Jūsų dovanotomis gėrybėmis. Nuoširdžiai dėkojame, nes be Jūsų tokių kalėdinių dovanėlių tikrai neturėtume“.

Nekaltus vaikus užjaučiančių dėka per „Saulutę“ 2006 m. Lietuvos vaikų labai buvo skirta 134,240 dol., o 2007 m. iki sausio pabaigos į Lietuvą jau iškeliavo 18,530 dol.

Žemiau skurdo ribos gyvenančių

vaikų skaičius Lietuvoje nemažėja, todėl sveikintina kiekvieno iniciatyva visokeriopai pakelti jų gerovę. Galime galvoti, kad mūsų pastangos tik lašas jūroje, bet prisimename Motinos Teresės pasakytus žodžius: „Jei negali išmaitinti šimto, pamaitink vieną“.

O gėriu užsikrečiama...

Indrė Tijūnėlienė

Šventinis vakaras Lemonte

Lietuvos Respublikos generalinis konsulas Čikagoje 2007 m. kovo 3 d., šeštadienį, visus maloniai kviečia į dailės ir muzikos improvizacijų vakarą kartu švęsti mums brangias šventes — Lietuvos Valstybės atkūrimo dieną — Vasario 16-ąją ir Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dieną — Kovo 11-ąją.

Šventinis vakaras prasidės jungtinės dailininkų darbų parodos atidarymu. Parodoje eksponuojami žinomų lietuvių ir lietuvių kilmės menininkų: Vytauto O. Virkau, Vido Zimkaus, Britta Cruz, Audronės Adomavičienės, Nomedos Grumada, Rimo Visgirdos, Henrietos Vepštienės, Audriaus Plioplio, Mary Strasevičiaus, Noros Aušrienės, Rimo Čiurlionio ir Edward Kuliešis, darbai savo spalvų, formų ir dimensijų įvairove pakvies lankytojus improvizuoti jausmais, mintimis ir akimirka, kurią įtakoja garsas, nuotaika bei išgyvenimai. Improvizacijoje viskas galima ir priimtina, ką bepasirinktum — temą, kompoziciją ar išraiškos formą.

Antroje vakaro dalyje pakviesime į džiazo — lietuvių liaudies ir klasikinės muzikos — šokio koncertą. Gyvenimas susideda iš daugybės garsų, supančių mus visur ir visada. Šiandieninis klausytojas yra atviras balsams, sklindantiems iš įvairių pasaulinių kultūrų ir įnešantiems į gyvenimą daugiau spalvingumo. Klasikinė muzika, džiazas, folkloras, netgi baletas ar tautiniai šokiai — tai tie

garsai, tautos turtas, kuriuo mes didžiuojamės ir kurį branginame. Koncerto programoje pasirodys „Joffrey“ baletų šokėjai, grupė „Streetdancer“ (vadovas Kęstutis Stančiauskas) ir Gailė A. Main (vokalas) bei lietuvių tautinių šokių kolektyvas „Suktinis“ (vadovai Vidmantas ir Salomėja Strizigauskai). Skirtingi muzikos žanrai koncerte susijungs į visumą, stebinančią savo natūralia sinteze, novatoriškumu ir pagarba tradicijoms.

Šventę Lietuvos generalinis konsulas rengia kartu su Amerikos Lietuvių meno draugija (pirmininkė Nora Aušrienė) ir muzikinės renginio dalies režisieriumi, kompozitoriumi bei atlikėju Kęstučiu Stančiausku.

Šventinis vakaras vyks 2007 m. kovo 3 d., šeštadienį, Pasaulio lietuvių centre (14911 127th Street, Lemont, IL 60439).

Vakaro programa:

6:00 val. v. jungtinė dailininkų darbų paroda (Lietuvių dailės mu-iejuje)

7:30 val. v. džiazo – lietuvių liaudies ir klasikinės muzikos – šokio koncertas (Lietuvių Fondo salėje)

Koncerto rėmėjai: „Atlantic Express“, „Taurus Mortgage“.

Įėjimas nemokamas.

Lietuvos Respublikos generalinio konsulato infor.

Lemonto Maironio lituanistinėje mokykloje dirbanti istorijos mokytoja Gražina Sturonienė (nuotraukoje: kairėje) įdomiai veda pamokas mokiniams. Neseniai į mokyklą ji pasikvietė Justiną Riškų, kuris 9–10 klasių mokiniams papasakojo apie ekspediciją „Misija: Sibiras“, kurioje jam teko dalyvauti. Savo pasakojimą apie buvusias lietuvių tremtinių vietas jis pagyvino kino juostos demonstravimu. Maironio mokyklos mokiniams didelį įspūdį paliko jaunojo Amerikos lietuvio pasakojimas.

Audronės Elvikienės nuotrauka

Jau ikiistoriniais laikais žmonija naudojos inžineriniais išradimais

Kuo daugiau mokslininkai gilinasi į žmonijos istoriją, tuo labiau stebina faktai, liudijantys apie tolimų mūsų protėvių išmintį ir neįtikėtinus sugebėjimus įvairiose srityse.

Ir nejučia pradedame galvoti, jog visais laikais žmogui išgyventi Žemėje padėjo tik jo išradingumas, nuovoka, sukaupia ankstesnių kartų patirtis.

O juk visuomet gimsta ir laikmečio genijai, kurie, kaip ir šiandien, paskatina žmonijos protus pakilti kiek aukščiau.

Ar yra ko pasimokyti iš protėvių šiandieninei žmonijos kartai?

Į tokį klausimą mokslininkai, be abejo, pateiktų daugybę teigiamų atsakymų, o gale pridurtų: „Ko jau ko, bet darbštumo ir kantrybės siekiant tikslo – tai jau tikrai!“.

Vandens medžioklė

Ikiistoriniai „fermeriai“ actekai, gyvenę šiandieninės Meksikos teritorijoje, turėjo rojus sąlygas: tropinis klimatas, didžiausi vaismedžių plotai. O musoniniai lietūs garantavo gerus derlius, kuriuos žemdirbiai čia kasmet rinkdavo po 2 – 3 kartus per metus.

Naujasis pasaulis ne atsitiktinai tapo žemdirbių lopšiu daugeliui čia gyvenusių žmonių kartų.

Tačiau ir šioje žemėje būdavo tokių metų, kad po musoninio lietaus prasidėdavo ilgas sausras periodas.

Suprantama, kad tokie gamtos kaprizai jau labai seniai šių kraštų gyventojus vertė ieškoti būdų, kaip jiems pasipriešinti.

Paskutiniųjų metų archeologiniai radiniai, iškaskenos liudija apie stebėtiną šio krašto senovės žmonių sumanumą, netgi pirmuosius inžinerijos išradimus. Pasirodo, dar ikiis-

toriniais laikais jie išmoko statyti didžiules vandens transportavimo ir saugojimo sistemas.

Pradėję nuo kuklių projektų, sumanūs išradėjai perėjo prie tokių stambių sistemų, kurios stebina net šiandieninius hidrostatybininkus.

Žmonija šiandien aimanuoja, kad uraganų sukeltos vandenynų bangos lengvai sugriaua pakrančių apsauginius pylimus, skandina miestus, gyvenvietes. Ir tai vyksta technikos klestėjimo laikmečiu! O antai Meksikoje, Techuakano slėnyje Purono damba, pastatyta 750 metų iki mūsų eros išliko iki šiol.

Apskaičiuota, jog šios dambos statytojai rankomis atnešė apie 2,5 milijono kubinių metrų žemės!

Vis dar stambiausi

Apie Meksikos irigacinių kokybišką darbą pirmiausia liudija tai, kad daugelis jų statinių, kurių amžius siekia 1,5 – 3 tūkstančius metų, išliko tvirti iki šiol. Tai tikrai be galo stebina, juolab žinant, kad Meksikos gyventojai neturėjo nei metalinių įrankių, nei gyvosios traukiamosios jėgos transportui.

Nors ikiistorinių hidrotechninių bei irigacinių įrenginių randama įvairiuose Meksikos rajonuose, tačiau nuodugniau jie ištirti tik Techuakano slėnyje, taip pat fantastiškiausia Ouksako terasų sistema.

Šie nepaprasti, akivaizdūs žmonių rankų darbo objektai pradėti tyrinėti tik praėjusio šimtmečio septintojo dešimtmečio pabaigoje ir aštuntąjį dešimtmetį.

Tada ir paaiškėjo, kad stambesnių šio tipo įrenginių kaip Techuakano slėnyje Amerikoje daugiau nėra. Irigacinių kanalų ilgis čia siekia 1200 kilometrų. Jie aprūpino vandeniu

330 kvadratinį kilometrų dirbamos žemės.

Taip pradėjo ta sistema žmonijai teikti nepaprastai svarbią paslaugą prieš 2500 metų! O juk tuos kanalus reikėjo iškasti, išgrįsti, sutvirtinti jų krantus!

„Akmens gyvatės“

Iš kalnų srūvantys vandenys turi daug ištirpusių mineralų, ypač kalcio. Būtent šie mineralai irgi prisidėjo prie Meksikos drėkinimo kanalų ilgaamžiškumo.

Ilgus amžius tekėdami tais pačiais kanalais, jie nusėdavo ant jų vidinių sienų, darydami jas vis tvirtesnes, kol galų gale didžiulė mineralų koncentracija sudarė kalkinį vidinį „pamušalą“, kuris kasmet po centimetrą vis storėjo.

Dėl siaurėjančios pratakos vanduo kanaluose kilo vis aukščiau, kartu keldamas aukštyn ir kalkių sienas. Kai kur jos pasiekė net 5 metrų aukštį!

Tuos akmeninių sienų vingiuojančius kanalus gyventojai pradėjo vadinti „tekoatl“ – „akmeninė gyvatė“.

Ten, kur kanalų nebuvo, galima juos iškasti ar supilti (pvz., ant stačių kalnų šlaitų). Išmintingieji senovės hidrotechnologai statė akvedukus – tiltus su kabančiais vandens tekėjimo įrenginiais.

„Verdantis vanduo“

Ouksako slėnyje yra vietelė, kurios ispaniškas pavadinimas – „Chjerve el akva“ reiškia „Verdantis vanduo“. Iš tikrųjų vanduo ten ne verda, o dėl didelės angliarūgštės dujų koncentracijos burbuliuoja. Archeologai neseniai čia atrado efektyvią irigacinę sistemą, išlikusią apie 18 šimtmečių. Ji veikė nuo 500 metų p. m. e. iki 1350 metų.

„Chjerve el akvos“ gruntiniai vandenys per uolų plyšius spaudžiami kartais trykšta fontanais. Gyventojai tuo trykstančiu vandeniu laistydavo pasėlius.

Deja, ant stačių nuokalnių van-

deniui sunku būdavo išsilaikyti, tad senovės statytojams teko daryti dirbtines terasas ir auginamoms kultūroms.

Archeologų skaičiavimais, 2 kvadratiniais kilometrais tokios terasos rankomis teko sunešti 5 milijonus kubinių metrų žemės!

Beje, ta sunešta žemė šiandien irgi yra istorijos liudininkė: joje randama daug visokių buitinių daiktų, indų šukių, nuolaužų. Visa tai mokslininkams leidžia spręsti apie drėkinimo įrenginių amžių.

Kaip protėviai tai padarė?

Lieka neatsakytas klausimas, kaip senovės hidrostatytojams pavyko sukurti tokius milžiniškus objektus, neturint optinių prietaisų, matavimo instrumentų? Juk tokie projektai reikalavo suderintų veiksmų, gerai organizuoto darbo!

Daugelis tyrinėtojų spėja, kad jau tuo metu būta kažkokio darbų koordinavimo centro, nors jokių ženklų apie tai neaptikta.

1950 metais istorikas Karlas A. Vitfogelis buvo išreiškęs nuomonę, kad senovės Meksikos hidrostatytojų bei irigacinių sukaupia patirtis buvo reikšminga bendram žmonijos civilizacijos vystymui.

Juk Žemėje būta (ir esama) daugiau tokių sausras kamuojamų kraštų, kuriuose senoji meksikiečių patirtis, be abejo, buvo panaudota. Neabejotinai Meksikoje lankėsi net kitų žemynų smalsaujantys atstovai, taip pat ir iš Europos.

Mįslės, mįslės... Jų neįmintų žmonija turi ne vieną: kokiais būdais gilioje senovėje galėjo atsirasti toks statinys kaip Cheopso piramidė, sudėta iš milijonų akmenų blokų, sveriančių 5 – 25 tonas?.. Meksikos „akmeninės gyvatės“, „verdantis vanduo“?.. Ir daugybė kitų.

Tyrinėjimai tęsiasi. Gali būti, kad ilgainiui tai padės išsiaiškinti kokie nors netikėti archeologiniai radiniai, nauji mokslininkų atskleisti, bet šiandien mums net neįsivaizduojami faktai.

„Klaipėda“

Išėivijos spauda

Atkelta iš 9 psl.

Bet tie jų rašiniai pasirodydavo gerokai pavėlavę – maždaug po mėnesio. Jeigu aš juos būčiau siuntęs tiesiai, jie tą medžiagą būtų galėję spausdinti tuoj pat.

Aš manau, kad Jūsų minimos spaudos veteranės pastabos apie „pašildytus barščius“ vargu ar vertos dėmesio. Kol laikraščių leidėjai nemokės atlyginimo žurnalistams, jie negalės jiems įsakyti nesidalinti informacija su kitais. Čia kalbu apie informacinio tipo rašinius. Moksliniai straipsniai, paskaitos, diskusiniai rašiniai, grožinė literatūra, mano nuomone, nespausdinti keliuose leidiniuose.

— Ar dar turite ką pasakyti jau paminėtomis, ar giminėgomis temomis?

— Žinoma, kalbėti, pasakyti būtų galima labai daug. Noriu tik pasiūlyti dabartinės valdybos žmonėms, kurie visi jau įsijungę į veiklą. Po dviejų narių pasitraukimo (dėl sveikatos ar kitų priežasčių), naujai į „komandą“ įsijungę žmonės rodo nemažą dėmesį veiklai. Daug laiko atėmė senųjų įstatų peržiūrėjimas ir naujų parašymas. Pagal senuosius įstatus, LŽS jau prieš maždaug 16 metų turėjo nutraukti savo egzistenciją, nes buvo punktas, sakantis, jog ji nustojo veikti, kada Lietuva atgaus nepriklausomybę. Tačiau iki šiolai buvusios valdybos Kalifornijoje ir

New Yorke tai atrodė nesvarbus klausimas. Buvo ir daugiau punktų, kurie labai keistai skambėjo. Šiuo metu naujų įstatų projektas išsiuntinėtis nariams patvirtinimui. Laukiama kuo gausesnės atsakymo.

Netrukus turėtų išeiti naujas biuletenio numeris, panašus į ankstesnius. Žinoma, būtų gerai išleisti ir žurnalo tipo leidinį, panašų į „Lietuvų žurnalistą“, kuris buvo leidžiamas gerokai anksčiau Čikagoje ir Kalifornijoje.

Laukiame daugiau įvairių nuomonių (ne vien tik teigiamų) ar pasiūlymų — ką būtų galima pagerinti, kaip geriau plėtoti veiklą. Visa tai reikia siųsti pirmininko adresu:

1330 S. 51 Ave.,
Cicero, IL
Tel. 708-652-6825;
el.p. esulaitis@sbcglobal.net

Išėjimo į sąjungą reikalu kreiptis ar nario mokėstį siųsti išdininkui Jonui Tamulaičiui:

3137 Kenilworth Ave.,
Berwyn, IL
tel. 60402-3002,
tel. 708-788-8087.

— Ačiū už informaciją ir pasidalinimą mintimis.

— Dėkui Jums už galimybę pateikti informacijas.

Kalbėjosi

Romualdas Kriaučiūnas

Remkite ir platinkite katalikišką spaudą

DRAUGAS

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

www.draugas.org

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

♦ **Amerikos lietuvių tarybos ats-tovybė** Washington, DC, — Jungtinis Amerikos Pabaltijiečių komitetas (JBANC) vasario 9 – 10 dienomis L'Enfant Plaza viešbutyje ir Woodrow Wilson centre (Washington, DC) ruošia 7-ąją Baltijos konferenciją „Nafta ir kraujas: Baltijos energija ir komunizmo palikimas“. Konferencijos garbės svečias — Lietuvos Respublikos prezidentas Valdas Adamkus, kuris skaitys pagrindinį pranešimą. Bus rodomi dokumentiniai filmai apie Baltijos šalis, vyks susitikimai su JAV administracijos atstovais. Daugiau informacijos tel. 773-735-6677 arba e – paštu: AltCenter@aol.com

♦ **Kviečiame pradėti ruošti** Užgavėnių šventimui vasario 10 d., šeštadienį, 11 val. r. Balzeko lietuvių kultūros muziejuje, 6500 S. Pulaski Rd., Chicago, IL 60629. Kūrybingai Užgavėnių kaukes pasidaryti pagelbės dailininkė Rasa Ibianskienė. Nepamirškite žirklių, klijų ir pačių įvairiausių medžiagų skiaučių, kailių at-raižų. Su dailininkės pagalba viską panaudosite kaukių kūrimui. Išradingiausių kaukių ir kostiumų autoriai bus apdovanoti. Vaisinsimės Užgavėnių blynais. Mokestis: 6 dol. vaikams, 12 dol. suaugusiems. Būti-na registruotis tel. 773-582-6500.

♦ **Lietuvos Nepriklausomybės šventė**, rengiama ALTo Čikagos skyriaus, vyks vasario 11 d., sekmadienį. Mišios 10:30 val. r. Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje. Šventinio minėjimo programa 1 val. p. p. Maria High School. Kviečiame dalyvauti!

♦ **Frank Zapolio įkurta šokių grupė** „Lietuvos Vyčiai“ kviečia norinčius šokti vaikus ir jaunuolius į šokių sukurį. Maloniai kviečiame į naujų narių priėmimą, kuris vyks vasario 14 dieną 6 val. v. PLC apatinėje salėje (Lemont). Tel. pasiteiravimui: 630-802-0090.

♦ **Vasario 16 d., penktadienį, 6 val. v.** Jaunimo centro valdyba visus maloniai kviečia į tradicinį Vasario 16-osios minėjimą, kuris vyks Jaunimo centro kavinėje. Pranešėjas Bronius Nainys kalbės tema „Tauta ir valstybė šiandieninėje Lietuvoje“. Programėlę atliks mokytojos Jolantos Banienės mokiniai. Šventėje dalyvaus Cook County atstovė etniniais reikalams Pat Michalski. Visus vaišins Moterų klubas. Automobiliai bus saugomi.

♦ **Vasario 16 d., penktadienį, 7:30 val. v.** Čiurlionio galerijoje Jaunimo centre vyks grafikės Elvyros Katalinos Kriaučiūnaitės parodos „Atodangos“ atidarymas. Parodos atidaryme dalyvaus autorė ir jos dukra pianistė Gabrielė Gyltė, kuri į mamos parodos atidarymą atvyksta iš Vokietijos. Vasario 17 d. 6 val. v. G. Gyltė Lietuvių dailės muziejuje surengs labdaros koncertą, kurį ruošia „Saulutė“.

♦ **Mažosios Lietuvos Lietuvių draugija** Čikagoje maloniai kviečia į tradicinį „Užgavėnių šiupinį“, kuris vyks vasario 17 d., šeštadienį, 6 val. v. Balzeko lietuvių kultūros muziejaus Gintaro salėje. Meninę programą atliks lietuvių tautinių šokių grupė

„Suktinis“, bus vakariene, šokiai, kuriems gros Algimantas Barniškis. Status prašome užsakyti iš anksto tel. 630-969-1316 (Ramūnas Buntinas).

♦ **Vasario 17 d., šeštadienį, 8 val. v.** Willowbrook Grand Hall (8900 S. Archer Road, Willow Springs, IL) įvyks Irenos Starošaitės ir Žilvino Žvagulio koncertas. Bilietus galima įsigyti: „Lietuvėlėje“, „Atlantic Express Corp.“, kavinėje „Bravo“. Tel. informacijai: 630-464-5000 arba www.scentras.com.

♦ **Vasario 16-osios ir Kovo 11-osios minėjimą** JAV LB Lemonto apylinkės valdyba ruošia vasario 18 d. 12:30 val. p.p. PLC Fondo salėje. Pagrindinis pranešėjas — inžinierius Aleksas Vitkus. Meninę programą atliks Palaimintojo J. Matulaičio misijos choras, kanklių ansamblis „Gabijs“ ir Maironio lituanistinės mokyklos mokiniai. Visuomenė kviečiama gausiai dalyvauti.

♦ **Vasario 24 d. Ateitininkų namuose**, Lemont, įvyks Gavėnios susikaupimo diena. Ją ves Vargdienių seserų vienuolijos Putname kapelionas kun. Kęstutis Kevalas. Registruotis pas Ireną Polikaitienę 630-257-2022 arba el. paštu: jpolikaitis@aol.com.

♦ **Lietuvos Dukterų visuotinis susirinkimas** įvyks š.m. vasario 25 d. 2 val. p. p. „Seklyčioje“, 2711 W 71st Street, Chicago. Prašom nares ir viešias dalyvauti. Būsime pavaišintos.

♦ **Jaunimo centro pavasarinė mugė** vyks kovo 3 (šeštadienį) ir kovo 4 (sekmadienį) dienomis nuo 10 val. r. iki 3 val. p.p. Didžiojoje salėje. Galėsite įsigyti įvairiausių papuošalų, knygų, meno dirbinių, saldumynų, murgučių, verbų ir t.t. Kavinėje bus karšto maisto. Status galite užsisakyti tel. 708-447-4501 (Milda Šatienė) arba 773-778-7500 (Jaunimo centras).

♦ **Čikagos lietuvių skautai kovo 11 d., sekmadienį**, ruošia tradicinę Kaziuko mugę PLC naujuosiuose Jaunimo rūmuose (Lemont). Norintys prekiauti mugėje gali kreiptis į Dainių Brazaitį tel. 708-525-2846 arba parašyti el. laišką adresu: boozaitis@hotmail.com

IŠ ARTI IR TOLL...

♦ **Švč. M. Marijos Nekaltojo Prasidėjimo vienuolyne**, Putnam, kovo 10 d. vyks vienos dienos rekolekcijos, kurias praves kun. Kęstutis Kėvalas. Rekolekcijos prasidės 9 val. r. registracija ir baigsis vakariene. Kaina — 60 dol. Kovo 23–25 dienomis Putnam vyks savaitgalio rekolekcijos. Jas taip pat praves kun. Kęstutis Kėvalas. Kovo 23 d. 6:30 val. v. — registracija. Pirmoji konferencija — 7:15 val. v. Rekolekcijos baigsis sekmadienį pietumis. Kaina su nakvyne — 120 dol., be nakvynės — 70 dol. Dalyvius prašome užsiregistruoti. Dalyvaujantys savaitgalio rekolekcijose prašomi atsiųsti išankstinį 50 dol. mokestį adresu: Immaculate Conception Convent – Retreat, 600 Liberty Highway, Putnam, CT 06260. Tel. pasiteiravimui: 860-928-7955.

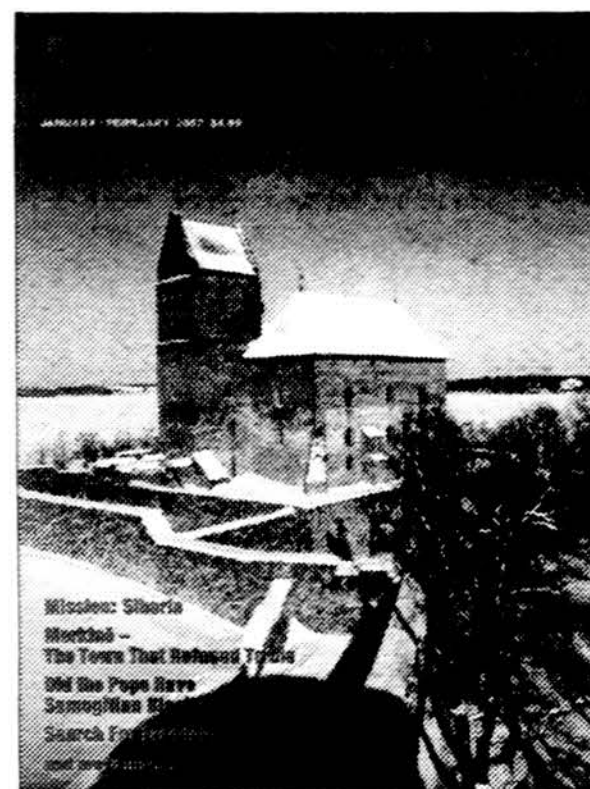
www.draugas.org

Sausio mėn. Maironio lituanistinėje mokykloje (Lemont) lankėsi naujoji JAV LB Švietimo tarybos pirmininkė Daiva Navickienė. Ji susipažino su šios mokyklos veikla, kartu su mokiniais dalyvavo šv. Mišiose.

Nuotraukoje iš kairės: kadenciją baigusi JAV LB Švietimo tarybos pirmininkė Dailė Polikaitienė, Daiva Navickienė, Švietimo tarybos narys Juozas Polikaitis ir Maironio lituanistinės mokyklos direktorė Audronė Elvikienė Palaimintojo Jurgio Matulaičio misijoje.

„Draugo“ knygynelyje

Naujasis „Lithuanian Heritage“ žurnalas — kaip visada įdomus. Jo veikla neseniai įvertinta Valdovų rūmų Paramos fondo padėkos diplomu. Žurnale trumpai pristatomi lietuviai, garsinantys Lietuvą visame pasaulyje: dainininkė Violeta Urmanavičiūtė-Urmana, knygos apie maitą autorė Marilyn Pocius, jaunas aviatorius Chris Baranaskas.

Besidomintys Lietuvos istorija su įdomumu perskaitys Vyto Kerniaus straipsnį apie Merkinę ir Gloria Kivytaite pasakojimą „Pavlovo Respublika“.

Justinas Riškus, jaunas Amerikos lietuvis, su draugais buvo nuvykęs į Sibirą, kur aplankė buvusias lietuvių tremties vietas. Šiame žurnalo numeryje jis aprašo šios kelionės įspūdžius. Leidinyje taip pat spausdinamos nuotraukos iš kelionės „Misija: Sibiras“.

Skaitytojams taip pat pristatoma čikagiečiams jau pažįstamas jaunas dailininkas Rolandas Kiaulevičius bei jo naujoji knygelė „Zooli-days“.

Kaip visada su žurnalo skaitytojais savo mintimis dalijasi Jennifer Virškus, ši kartą apie pasikeitimus Vilniaus mieste, apie atliekamą jam restauracinius darbus.

James Boubonis pristato skaitytojams Marijos Venslauskaitės-Boyle knygą apie Joną Pleškį.

Žurnalo paskutiniai puslapiai skirti lietuviškos kulinarijos kampe-liui. Ši kartą sužinosime, kokias sriubas verda lietuviai.

Žurnalo kaina — 20 dol. Žurnalus galima įsigyti paštu, pridėdant 9 proc. mokestį, užsisakant IL valstijoje. Persiuntimo kaina — 5 dol. Persiunčiant daugiau leidinių, už kiekvieną papildomą leidinį — 2.50 dol. mokestis.

Paruošė L. A.

„Draugo“ knygynėlio adresas: 4545 W. 63th Street, Chicago, IL 60629
Tel. pasiteiravimui: 773-585-9500

Skelbimai

Advokatas Jonas Gibaitis

Criminal cases,
civil cases and DUI

6247 S. Kedzie Avenue
Chicago, IL 60629
Tel. 773-776-8700

Toll free 24 hr. 888-776-6742

Darbo val. nuo 8:30 v.r. iki 6 v.p.p.
Šeštad. 8:30 v.r. iki 12:30 v.p.p.

Advokatas DARIUS R. DIRMANTAS

Vairavimo ir Kriminalinių Teisių
Specialistas.

Raštinės Čikagoje ir Woodridge.
Tel. 877-Gynejas arba
877-496-3527

Valandos pagal susitarimą

Advokatas Vytenis Lietuvninkas

4536 W. 63 Street
Chicago, IL 60629
(Skersai gatvės nuo „Draugo“)

Tel. 773-284-0100.
Tel. 630-257-0200, Lemont, IL

Advokatas GINTARAS P. ČEPĖNAS

6436 S. Pulaski Rd.,
Chicago, IL 60629
Tel. 773-582-4500

Valandos pagal susitarimą

SKELBIMŲ SKYRIAUS

tel. 773-585-9500